

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 4. februar 2011 af Retten i Århus, 10. afdeling.

Rettens nr. 10-4894/2010
Politiets nr. SA4-2010-6200-0003

Anklagemyndigheden
mod
Tiltalte
CPR nr. (Født 1981)

NÆVNINGESAG

Anklageskrift er modtaget den 9. juli 2010.

Tiltalte tiltalt for overtrædelse af

1.
straffelovens § 114, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, ved den 1. januar 2010 kl. ca. 22.00 på Adresse 1 i By 1 med forsæt til at skræmme en befolkning i alvorlig grad, eller uretmæssigt at tvinge danske eller udenlandske myndigheder til at foretage eller undlade en handling, eller at destabilisere eller øde-lægge et lands grundlæggende politiske, forfatningsmæssige, økonomiske eller samfundsmæssige strukturer, at have forsøgt at begå en handling som nævnt i stk. 1, nr. 1, der i kraft af sin karakter eller den sammenhæng, hvori den begås, kunne tilføje Danmark eller et andet land alvorlig skade, idet tiltalte forsøgte at dræbe Forurettede 1, der har tegnet en af Muhammed-tegningerne i tilknytning til Medies Artikel, der blev offentliggjort i Medie den 30. september 2005, idet han bevæbnet med en økse og en kniv uberettiget skaffede sig adgang til ejendommen for at dræbe Forurettede 1, hvilket forehavende mislykkedes, idet Forurettede 1 låste sig inde i et særligt sikret rum i huset, hvortil tiltalte forgæves med øksen forsøgte at opbryde døren, alt imens han udtalte "hævn" og "vi skal nok få ram på dig" eller lignende.

2.
straffelovens § 119, stk. 1, ved efter det i forhold 1 passerende, foran ejendommen Adresse 1, By 1 med vold eller trussel om vold at have overfaldet en polititjenestemand, ansat ved Østjyllands Politi med Tjeneste nr. 1, eller søgt at forhindre denne i at foretage en lovlig tjenestehandling, idet tiltalte med en økse rettede et kraftigt slag mod ruden i højre fordør på den uniformerede politibil, hvori polititjenestemanden befandt sig.

3.
straffelovens § 237, jf. § 21, forsøg på manddrab, ved efter det i forhold 2 passerede, foran ejendommen Adresse 1, By 1, at have forsøgt at dræbe en polititjenestemand, ansat ved Østjyllands Politi med Tjeneste nr. 2, idet tiltalte gjorde udfald mod og på kort afstand kastede en økse mod polititjenestemanden, som imidlertid undveg, hvorefter tiltalte angreb polititjenestemanden med en kniv, hvilket polititjenestemanden afværgede ved at afgive to skud, som ramte tiltalte i benet, hvorefter tiltalte blev overmandet af politiet.

4.
straffelovens § 192a, stk. 2, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 4, stk. 1, og våbenbekendtgørelsens § 44, stk. 1, jf. § 15, stk. 1, nr. 9, ved under de omstændigheder, der er nævnt i forhold 1-3, på offentligt tilgængeligt sted at have besiddet og anvendt en kniv med en klingelængde på over 7 cm og en økse.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om frihedsstraf.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om konfiskation af en økse og en kniv hos tiltalte, jf. straffelovens § 75, stk. 2.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at tiltalte udvises for bestandig, jf. udlændingelovens § 22, nr. 6 og § 32.

Tiltalte har nægtet sig skyldig i forhold 1 og 3 og erkendt sig skyldig i forhold 2. Tiltalte har i forhold 4 nægtet overtrædelse af straffelovens § 192a, stk. 2, og har erkendt overtrædelse af våbenlovens § 10.

Tiltalte har ingen bemærkninger til konfiskationspåstanden.

Tiltalte har påstået frifindelse over for påstanden om udvisning for bestandig.

Advokat Hanne Gullitz har på vegne af Forurettede 1 påstået, at tiltalte skal betale 10.000 kr. i godtgørelse.

Tiltalte har anerkendt erstatningspligten og kravets størrelse.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af Tiltalte og vidnerne Forurettede 1, vicepolitikommissær Forurettede 2, politiassistent Forurettede 3, politibetjent Vidne 1, politiassistent Vidne 2,

politiassistent Vidne 3, Vidne 4, Vidne 5, cand. scient, ph.d. Vidne 6, konsulent Vidne 7, Kriminalteknisk afdeling, Våbensektionen, politiassistent Vidne 8, politiassistent Vidne 9, ambulancebehandler Vidne 10, analytiker Vidne 11, Center for Terroranalyse, PET, og lektor v/ Århus Universitet Vidne 12 har afgivet forklaringer.

En forklaring til politirapport fra politiassistent Person 1 er dokumenteret.

Der er afspillet overvågningsvideo fra Forurettede 1's bopæl, Forurettede 1's alarmopkald til Østjyllands Politi, videoafhøring af 5 årige Person 2 og uddrag af aflyttede telefonsamtaler.

De afgivne forklaringer er i retsbøgerne gengivet således:

"

Tiltalte forklarede, at han i 1996 eller 1997 rejste fra Nairobi i Kenya til Danmark med sin søster. Tiltaltes mor og en anden søster var allerede i Danmark. De kom, fordi der var krig i hans hjemland, Somalia, og de havde søgt om familiesammenføring. Tiltalte var da ca. 14-15 år. Han gik i skole i Skole 1 i Aalborg, hvor han tog 9. klasses afgangseksamen. Han startede på en it-supporter uddannelse på Skole 2 og afsluttede uddannelsen i 2003. Han har siden arbejdet i forskellige brancher, hovedsageligt som pædagogmedhjælper. Han blev i 2004 muslimsk gift. Han og hans kone har 4 børn. Det 4. barn blev født under hans varetægtsfængsling.

Tiltalte har 4 gange rejst til Somalia. Han har fra slutningen af 2005 eller starten af 2006 udført nødhjælpsarbejde i Somalia. De har lavet deres egen organisation, der koordinerer nødhjælp. De samarbejder med en anden forening i Aalborg, som drives af hans fætter. På grund af rejserne flyttede tiltalte til København. Han arbejder mest i det sydlige Somalia og i det centrale Somalia i nærheden af hovedstaden, Mogadishu. Første gang han rejste derned, skulle han forstå, hvordan landet var, og om man overhovedet kunne lave nødhjælpsarbejde. Der er altid problemer med at rejse ind i Somalia, og han rejste mest via Kenya og kørte derfra i bil til Somalia. Den sidste gang han var i Somalia, fløj han dertil direkte, da der ikke da var krig. Det var i sommeren 2009, og formålet med rejsen var det samme som tidligere. Han kom tilbage til Danmark i september 2009. De arbejdede med opmærksomhedsprojekter, hvorunder de informerede de forskellige flygtninge om, hvordan de kunne forhindre sygdomme, herunder malaria, og hvordan de kunne få undervisning. Det var meningen, at han skulle være væk i 6-7 måneder. Han husker ikke præcis, hvornår han rejste til Somalia. Han savnede familien, og da de ikke kunne komme til Somalia, rejste familien til Kenya, hvor de holdt ferie sammen.

Tiltalte blev anholdt i Kenya, fordi han ikke havde gyldig legitimation. Han

havde mistet sin rejsetaske med penge og papirer et par dage efter, at han var rejst ind i Kenya fra Somalia. Han kontaktede den danske ambassade i Nairobi, som rådede ham til at henvende sig til politiet. Han blev anholdt, mens han kørte i bil i Nairobi by. Der bor rigtig mange somaliere i Nairobi, og langt de fleste har ingen opholdstilladelse. Det er normal procedure at stoppe somaliere og bede om legitimation. De bliver herunder afpresset for penge, hvilket tiltalte også blev. Han sagde, at han ikke havde nogen. Han blev ført til en politistation og blev efterfølgende stillet for en dommer og sigtet for at opholde sig ulovligt i Kenya. Der blev ikke herunder rettet henvendelse til den danske ambassade. Han blev 12 dage senere løsladt mod kaution. Han fik et engangspas og blev udvist af Kenya og fik at vide, at han skulle rejse hjem til Danmark. Politiet havde også været hjemme i den lejlighed, de havde lejet, og politiet havde taget hans families papirer. Familien blev også udvist. De blev hjulpet af ambassaden til at komme hjem til Danmark. Familien var kommet til Kenya, ca. 1 uge før tiltalte blev anholdt. Tiltalte ville hellere være rejst tilbage til Somalia, men han blev udvist til Danmark.

Tiltalte opfatter sig selv som en muslim, der overholder de retningslinier, der er i hans religion. Han beder 5 gange om dagen og faster under Ramadan. I Aalborg er der kun én moske. Denne har han været tilknyttet, siden han var 15 år. Han har været så kort tid i By 2, at han ikke er blevet tilknyttet en moske dér. Han er taget til det indre København for at bede. Tiltalte ville først finde et arbejde i København, inden han ville flytte sin familie dertil. Efter at han var kommet tilbage fra Kenya, boede han i ca. 1 uge hos en bekendt. Herefter fandt han en lejlighed hos en bekendt af en bekendt. Han fik arbejde som pædagogmedhjælper på et flygtningecenter med mange børn. Han havde nattevagter og arbejdede 14 dage i træk og havde herefter 14 dage fri. Sin fritid tilbragte han sammen med sine børn og sin hustru.

Tiltaltes holdning til Muhammed tegningerne og den efterfølgende debat var i starten, at han syntes, at det var noget underligt noget. Han tænkte, at det blot var et blad, der ville tegne Muhammed. Han syntes, at det var træls, men gjorde ikke mere ved det. På grund af hans danske pas reagerede folk ikke særligt godt over for ham, når han rejste, og han diskuterede emnet meget. Han blev nærmest afhørt om spørgsmålet. Han forklarede, at det blot var en enkelt avis i Danmark, der havde vist tegningerne, og at det ikke var noget særligt. Man kan godt sige, at han forsvarede Danmark. Tegningerne har ikke nogen særlig betydning for ham. Det var de efterfølgende reaktioner, som han reagerede på, specielt at Forurettede 1 var ligeglad med, hvordan folk havde det med tegningerne, og at andre mistede livet på grund af disse tegninger. Tiltalte syntes, at det måtte være nok, at tegningerne var blevet trykt, og Forurettede 1's udtalelser gjorde ham vred. Det var ikke så længe, inden episoden fandt sted. Han søgte under sine nattevagter oplysninger om emnet på internettet. Det var ca. et par uger inden episoden. Han havde været udrejst af Danmark i en længere periode og blev opdateret igennem sine søgninger. Tiltalte og hans kollegaer snakkede konstant om emnet. Tiltalte var rigtig godt inde i sin religion, og han havde ikke brug for

at høre lærde om, hvordan man skulle opfatte tegningerne og reagere herpå. Det var tiltaltes egen irritation og hans eget valg at handle. Han benyttede Youtube til sine søgninger. Det er rigtigt, at han har søgt på ordene "Person 3 danish cartoons", II, L, side 459.

Ugen inden episoden havde han haft en diskussion med en kollega om, hvorvidt ambassadeafbrændingerne var beordret af Person 3. Tiltalte var ikke bekendt med, hvad Person 3 havde sagt om tegningerne, men tiltalte havde den opfattelse, at Person 3 aldrig havde udtalt sig om tegningerne i Medie. Han fandt en video med et kort klip på ca. 30 sekunder, hvor Person 3 udtaler sig generelt om tegninger. Tiltalte har fra Røde Kors Centret i By 3 foretaget søgninger på Forurettede 1's adresse. Han husker ikke datoer herfor. Han havde igennem ca. en måned haft diskussioner med en kollega. Han tror, at kollegaen, der er oprindeligt er fra Tyskland, hedder Person 4. De to snakkede om mange forskellige emner på deres nattevagter. Tiltalte vidste ikke så meget om, hvad der var sket, mens han var i Somalia.

Tiltalte tror, at hans tanker om at true Forurettede 1 kom én dag inden episoden. Det var den sidste arbejdsdag i 2009. Han var stærkt irriteret over sagen og diskussionerne. Dette var ud fra gamle oplysninger, som imidlertid var nye for tiltalte, da han ikke havde været i Danmark i et stykke tid. Forurettede 1 optrådte hele tiden i medierne, og han havde - formentlig i USA - udtalt, at han var meget stolt over tegningerne, og at han ville lave nye for at udfordre. Tiltalte kan blive irriteret over forskellige ting, og når det sker, handler han. Det er dog ikke normalt for ham at miste besindelsen på denne måde. Han sad mest hjemme og søgte oplysninger, men gjorde det også på arbejde. Han informerede sig mere om Forurettede 1 og dennes tanker og meninger. Den sidste dag inden episoden fyldte det en hel del. Han kunne ikke forstå, at Forurettede 1 blev ved. Forurettede 1 så ud, som om han var bedøvende ligeglad med, hvordan det påvirkede andre, både danskere, somaliere og andre ikke etniske danskere. Han opfattede Forurettede 1 som et egoistisk, selvglad menneske. Det irriterede ham rigtigt meget, og han besluttede sig for at tage over og skræmme Forurettede 1 og overbevise ham om, at han ikke skulle genere andre mennesker. Det var på dette tidspunkt, at tiltalte mistede besindelsen. Han tænkte, at hvis Forurettede 1 følte sig truet i sit eget hjem, ville han begynde at tænke over, hvordan hans optræden virkede, ikke bare i udlandet, men også i Danmark, og ophøre med sine udtalelser. Tiltalte husker, at han var syg med influenza op til nytår. Han blev nysgerrig efter, hvor Forurettede 1 boede, og han ville bare vide noget mere om ham. Han var ikke klar over, at Medie lå i nærheden af Forurettede 1's bopæl. Det var ikke noget, som han drøftede med sin kollega, hvor Forurettede 1 boede. Efter at tiltalte var kommet tilbage fra Kenya, havde han købt en bil. Han havde været i Bazar Vest i Aarhus og var herfra kørt videre til Aalborg. Han er ikke kendt i Aarhus.

Tiltalte lå i sengen og var meget syg op til nytår. Hans husvært er

taxachauffør og kørte om natten. De så kun hinanden kort om dagen og kendte ikke hinanden så godt. De hilste blot og spurgte hinanden, hvordan det gik. Tiltalte tænkte på, at han ville tage hjem til Forurettede 1 og gå ind og skræmme ham. Han havde hjemmefra besluttet, at han ville bryde ind i Forurettede 1's hus. Han var klar over, at huset var overvåget. Han regnede ikke med, at der var andre hos Forurettede 1 om aftenen. Han havde Forurettede 1's adresse fra nettet og havde set satellitbilleder af, hvor huset lå. Det var ikke særlig svært at finde.

Da tiltalte blev sat af taxaen ved Adresse 1, vidste han godt, hvor han skulle gå hen. Han ønskede ikke at blive anholdt og gjorde, hvad han kunne for ikke at blive set. Inden han tog af sted, havde han kontaktet flere mennesker, bl.a. kolleger i Somalia. Han havde fortalt dem, at det godt kunne være, at han ikke kunne kontakte dem i et stykke tid. Dette sagde han, fordi han vidste, at det godt kunne være, at han blev anholdt. Han vidste, at dansk politi i forvejen kendte til ham. Han var blevet kontaktet af en PET mand, som havde spurgt ham, hvad han lavede i Somalia. PET manden sagde, at de ikke var glade for, at tiltalte rejste til Somalia. Tiltalte havde også snakket med sin familie dagen forud for episoden. Han snakker meget med familien. Han havde søgt efter en togbillet på nettet. Han rejser meget tit til Jylland og køber næsten aldrig returbillet. Han tænkte, at han i Aarhus ville købe en anden billet til Aalborg og tage op til sin kone og børn. Han havde tænkt sig at tilkalde en taxa efter at være gået et stykke væk fra området ved Forurettede 1's bolig.

Med hensyn til øksen var det sådan, at nogle af beboerne på By 3 gerne ville lave figurer og andet af træ, og de havde spurgt tiltalte, om han ville hjælpe. Han købte øksen til brug for dette arbejde til at fælde træ. Han købte ikke øksen med henblik på Forurettede 1 men senere hen, da han blev meget vred på Forurettede 1, besluttede han at bruge øksen til at bryde ind med hos Forurettede 1. Han var den 31. december ikke så syg, at han ikke kunne tage ud for at købe redskaber. Da han fik idéen om at købe en økse og søgte på nettet, var det med henblik på arbejdet på By 3 og havde ikke noget med Forurettede 1 at gøre. Han tog ikke øksen med til Aarhus for at skræmme Forurettede 1 med den, men for at komme ind i Forurettede 1's hus. Han tænkte over, hvordan han bedst kunne skræmme Forurettede 1. Han ville smadre en rude til huset og true Forurettede 1 og gå væk igen. Han regnede med, at der var en hel masse sikkerhed omkring Forurettede 1's hus. Han tænkte også på, at der kunne være kameraer, dog ikke over det hele.

Den kniv, som tiltalte havde med, er en slags antik kniv, som han har haft i mere end 7 år i Aalborg. Den hang på væggen i et kontor i hans hjem. Kniven sidder i en dekoreret skede. Tiltalte ville hænge kniven op over sit skrivebord på sin bopæl i By 2. Kniven var helt firkantet over det hele og slet ikke spids. Enhver kunne se, at den ikke kunne bruges til noget. Tiltalte sleb kniven skarp samme dag, som han tog over til Forurettede 1, for at kniven kunne virke skræmmende. Han havde købt kniven i basaren i

Aarhus, længe inden han blev gift. Hvis han skulle skræmme Forurettede 1, skulle han have noget at true ham med, og han tænkte, at kniven var passende. En økse er ikke egnet hertil. Selvfølgelig ville øksen have en vis grad af trussel, men tiltalte tror ikke, at den har samme effekt som en kniv. Tiltalte tog et åndedrætsværn med for at skjule sit ansigt, så Forurettede 1 ikke kunne se ham, og så han ikke kunne genkendes via kameraer. Han havde ikke anden bagage med, da det ikke var en normal rejse, han var på. Han tænkte, at det virkede mindre mistænkeligt, hvis han tog videre til Aalborg og ikke tilbage til København.

Da han ankom med toget til Aarhus, gik han ud og tog en taxa. Han sagde, at han skulle køres til Vej 1, og at han skulle besøge noget familie. Han fortalte også, at han havde været der et års tid før, for han tænkte, at taxachaufføren nok vidste, at Forurettede 1 boede på Vej 1, og han ville ikke vække mistanke. Det var ikke rigtigt, at han havde været der før. Han sagde, at han skulle sættes af, når de kom til Vej 1, og at han ikke kunne huske præcist hvilket nummer, familien boede på, men at han nok selv skulle finde det.

Forevist oversigtskort bekræftede tiltalte, at han blev sat af det sted, som er markeret på kortet. Han gik derfra hen til stien bagved Forurettede 1's hus. Han vidste fra satellitbilledet, hvor Forurettede 1's hus var. Han ville ikke gå ind ad fordøren, for han regnede ikke med, at Forurettede 1 ville lukke ham ind.

Der var hverken navn eller nummer på lågen ind til haven, men han vidste fra satellitbilledet, at Forurettede 1's hus er det sidste hus i rækken og det eneste hus med træer i baghaven. Han stod og ventede lidt udenfor havelågen. Lågen var låst. Han skulle først lige overvinde nogle grænser, men vreden fik overtaget, og han besluttede at gå ind. Han tog åndedrætsmasken, øksen og kniven op af rygsækken og stillede rygsækken lidt derfra, hvorefter han hoppede over hegnet. Han kunne se, at der var lys i huset og stillede sig ved det store glasparti ved terrassen. Han hørte 2 stemmer inde fra stuen fra henholdsvis en ældre mand og et lille barn. Det lød som om, de læste noget sammen. Han tænkte, at de nok sad tæt sammen. Han kunne se et par skygger, men han kunne ikke vurdere, hvor langt væk fra glaspartiet personerne var. Det overraskede ham, at der var et barn. Han ville ikke skræmme barnet. Han overvejede først at gå sin vej, men tænkte så, at nu var han kommet, at kameraet nok havde "fanget" ham, og at han derfor nok ville blive anholdt under alle omstændigheder. Han tænkte også, at han kunne gøre sådan, at Forurettede 1 og barnet ikke var i samme rum, når han skræmte Forurettede 1. Han regnede med, at barnet ville løbe væk, når han knuste ruden. Han overvejede, at en knust rude også ville skræmme barnet, men ikke så meget som trusler. Han havde øksen i den ene hånd og kniven i den anden hånd. Ruden gik i stykker allerede ved det første slag med øksen, men han fortsatte med at slå og slog mange gange, så barnet kunne nå at løbe væk.

Da han kom ind i stuen, så han, at der sad et barn på sofaen. Barnet sagde på amerikansk/engelsk, at han var en tyv, og at han skulle forsvinde. Han sagde ikke noget til barnet. Forurettede 1 var ikke i stuen, og han fortsatte ind i huset for at lede efter ham. Han gik til venstre og kiggede ind i soveværelset og kontoret, men der var ingen. Han gik ud af huset igen for at kigge ind ad vinduerne udefra. Der var ikke lys i vinduerne, så han tænkte, at Forurettede 1 måtte være i et af de rum, der vendte ud til den anden side, og gik ind igen. Han hørte nu, at Forurettede 1 talte ude på badeværelset. Han kunne høre, at Forurettede 1 talte i telefon, men ikke, hvad der blev sagt. Han kunne regne ud, at Forurettede 1 talte med politiet. Han ville skræmme Forurettede 1 og tænkte, at det var bedst, at Forurettede 1 ikke så ham. Han begyndte at slå med øksen på døren og på dørhåndtaget mange gange. Han ønskede, at Forurettede 1 fik fornemmelsen af, at han ville ind til ham, men han var fuldstændig klar over, at han ikke kunne ødelægge døren, for han kunne mærke, at der var metal bagved træet. Han foretrak også, at døren ikke gik op, for i så fald ville Forurettede 1 se, at han ikke ville gøre ham noget. Det havde aldrig været hans intention at gøre Forurettede 1 noget som helst. Det ville ikke tjene formålet: at få Forurettede 1 til at holde op med sine meningsløse provokationer. Han råbte noget i retning af: ”Hvis du fortsætter din opførsel, kommer jeg en anden dag” og lignende. Han råbte ikke noget om hævn.

Barnet kunne ikke se ham, mens han slog på døren. Han vurderede, at det ikke var tilstrækkeligt at true ved at slå ruden i stuen i stykker og bryde ind. Forurettede 1 skulle virkelig føle sig truet. Hvis badeværelsesdøren var gået op, ville han bare være gået igen. Han havde mange scenarier i hovedet. Han havde kun kniven med for at skræmme Forurettede 1. Det ville ikke være nok at true med øksen, men han havde slet ikke opfattet øksen som noget, han kunne true med. Han fortalte ikke Forurettede 1, hvad det drejede sig om. Han tror, at Forurettede 1 selv kunne regne ud, hvorfor han blev truet. Han nøjedes ikke med bare at slå midt på døren, men slog også på låsen og håndtaget for at understrege indtrykket af, at han ville ind til Forurettede 1. Han regnede med, at politiet ville komme efter 3-4 minutter, og at han havde rigelig tid til at komme væk. Han løb ud, fordi han ikke ville anholdes. På vejen ud smadrede han forskellige ting, så Forurettede 1 kunne forstå, at nogen ville gøre ham ondt og også ødelægge hans ejendele. Da han kom ind i stuen, sagde pigen, at han skulle gå ud. Hun græd ikke. Han beroligede hende, inden han gik.

Foreholdt sin forklaring ifølge politirapport fra afhøringen den 10. januar 2010 kl. 11.15-15, bilag I, h, side 243, 3. afsnit, hvorefter han skulle have forklaret, at øksen var indkøbt i Jem & Fix før julen 2009, forklarede tiltalte, at han var meget stærkt medicineret, da han blev afhørt, og derfor ikke husker så meget derfra. Hvis han har forklaret sådan, var det ikke rigtigt.

Foreholdt at han samme side, 5. afsnit, skulle have forklaret, at han købte en enkeltbillet til Aarhus, at det var for dyrt at købe en returbillet i København, og at det var meningen, at han ville retur til København, forklarede tiltalte, at

han muligvis har forklaret sådan, men at han ombestemte sig i toget og besluttede, at han ville køre til Ålborg fra Aarhus. Han plejer at købe enkeltbilletter, for han kører helst på orange-billetter, som er markant billigere, og de kan ikke købes som returbilletter.

Han vil ikke afvise, at han, således som det fremgår af samme side, 8. afsnit, har forklaret, at han på det tidspunkt ikke ønskede at oplyse, hvorfor han kendte adressen på Vej 1. Han husker i så fald ikke, hvad grunden var. Han blev rådgivet af sin forsvarer inden afhøringen.

Han husker ikke, om han har forklaret, som det fremgår af samme rapport side 244, 3. afsnit, at han først gik hen og tjekkede navnet på postkassen ved Adresse 2. Det er ikke rigtigt. Han husker desuden ikke, om han som anført i næste afsnit har forklaret, at han fortsatte til Adresse 1, hvor han igen tjekkede, hvilket navn, der stod på postkassen eller døren ind til huset. Det passer heller ikke.

Han husker ikke, om han har forklaret som angivet side 244, nederst, at han tænkte på, at pigen "...ikke skulle blandes ind i sagen, eller på nogen måde komme til skade". Meningen var, at hun ikke skulle skræmmes. Han husker i dag ikke, hvor mange gange han slog med øksen mod døren ind til badeværelset, eller om han har forklaret som anført side 245, 4. afsnit, at han sparkede 4-5 gange med sin fod på døren og derudover slog hårdt med øksen mod døren, i hvert fald 2 gange. Det er rigtigt nok, at han som anført side 243, næstsidste afsnit, har forklaret, at han talte med chaufføren om vind og vejr, mens de kørte mod Vej 1, men de talte herunder også om, at han skulle besøge familie.

Han har altid parfume på og har altid en flaske parfume i lommen, så der var intet specielt ved, at han lugtede af parfume ved anholdelsen, og at man fandt parfume i hans rygsæk. De hygiejniske regler i hans tro foreskriver, at man barberer sig på kroppen, også på kønsdelene. Det har han gjort siden barnsben. Man skal være i en tilstand af 100 % renlighed for at stå foran Skaberen, når man beder.

Første del af overvågningsvideoen fra Vej 1 blev afspillet.

Tiltalte forklarede, at han hoppede over hegnet, da han kom ud fra Forurettede 1's hus. Han ville lægge tingene i rygsækken og derefter løbe fra stedet. Før han nåede at lægge tingene i rygsækken, kom den bil, han senere har fundet ud af blev ført af indsatslederen, kørende nedad den store vej. Nogle projektørlys på bilen blev tændt og rettet mod ham, og han kunne derfor regne ud, at det var en politibil eller en vagtbil. Da bilen kom tættere på, så han, at der stod politi på siden. Han nåede ikke helt hen til rygsækken, men befandt sig i det grønne område, da bilen rettede lyset mod ham. Han følte sig presset og ville løbe over vejen og udenom bilen. Det så ud som om, bilen var på vej ind over det grønne område imod ham. Da han nåede ud til asfalten, ændrede bilen retning og drejede skarpt ind foran ham og afskar

ham vejen. Han forsøgte at løbe mod højre, men bilen bakkede og afskar ham igen vejen. Han forsøgte flere gange at komme forbi bilen, men hver gang bakkede den og afskar ham vejen. Indsatslederen forsøgte at køre ham ned og jagtede ham. Til sidst blev han ramt af bilen på benene, men ikke særligt hårdt, mens han befandt sig på fortovet på venstre side af vejen. Det skete ca. ud for de 2 pile på kortet, bilag IV, PQ, side 1400 a. Herefter lykkedes det ham at løbe over vejen til højre fortovet. Han fortsatte i løb op mod krydset ved stikvejen ind til Adresse 1. Han så ingen mulighed for at slippe væk ad stisystemet. Han blev indhentet af indsatslederens bil, der bakkede. Han krydsede igen over vejen, lige efter stikvejen, hoppede over en hæk og gemte sig ved en lygtepæl. Indsatslederens bil stoppede helt tæt på ham, delvist inde i hækken. Han blev stående og slog med øksen mod ruden på siden af bilen, for at få føreren til at komme ud. Han kunne ikke forstå, hvad føreren ville.

Det virkede voldsomt, at bilen flere gange accelererede og forsøgte at køre ind i ham. Det hele gik meget hurtigt. Han havde ikke tid til at tænke. Mens hans stod ved lygtepælen, kom der yderligere 2-3 politibiler. Den første stoppede lidt længere oppe ad Vej 1 før stikvejen og 2 betjente hoppede ud og begyndte at løbe hen imod ham. I det samme begyndte indsatslederen at bakke ud. Han begyndte at løbe hen ad stikvejen i vejens højre side. En anden politibil overhalede ham venstre om og parkerede midt på vejen, ca. ud for Adresse 1. To betjente steg ud af bilen, en fra hver side. Han løb fortsat med kniven og øksen. Han ville ikke efterlade kniven og øksen af frygt for at blive sporet. Han havde handsker på. Han hævdede vist nok kun øksen en enkelt gang. Det var, da indsatslederen påkørte ham. Betjenten, der steg ud fra patruljebilens venstre side, løb ud foran ham. Der var 2-3 meter mellem dem. Tiltalte fortsatte i samme retning. Han råbte ikke noget. Betjenten vendte sig halvvejs om og sprøjtede peberspray mod ham, mens de var tættest på hinanden. Han fik peberspray i øjnene og kastede øksen fra sig. Han kunne ikke se i hvilken retning, fordi han kunne ikke se noget som helst. Det gjorde meget ondt, når han forsøgte at åbne øjnene, og han kunne ikke trække vejret. Han fortsatte med at løbe. Alt gik meget hurtigt. Han bestemte sig for at stoppe for ikke at støde ind i noget. Han kan ikke huske, hvordan han holdt øksen, da han kastede den fra sig. Han kastede øksen, fordi han ville have højre hånd fri til at dække øjnene med. Han kastede den ikke med styrke og havde ikke til hensigt at ramme nogen eller noget, for han kunne intet se. Det eneste formål var at få højre hånd fri. Han kastede ikke kniven. Han sagde ikke noget til betjenten, og betjenten sagde ikke noget til ham. Han signalerede tydeligt, at han bare ville væk, og det var betjenten, der valgte at løbe foran ham. Inden han nåede at stoppe, hørte han skud og mærkede, at han var blevet ramt. Han regner med, at det var betjenten foran ham, der skød på ham. Han var ikke truende et millisekund. Betjenten hoppede ud af patruljebilen lige foran ham.

Resten af overvågningsvideoen blev afspillet.

Tiltalte forklarede, at han ikke husker, at han løftede øksen, mens han løb

mod højre. Han tog åndedrætsværnet på som en maske, da han kom ind i Forurettede 1's have, men kunne ikke trække vejret med det på. Derfor tog han det af og lagde det fra sig.

Det passer ikke, at han havde til hensigt at dræbe Forurettede 1. Hvis han havde villet dræbe Forurettede 1, ville han have brugt noget, der var mindre kompliceret end en økse og en kniv. Han kunne have taget et skydevåben med. Det er let at købe skydevåben i København.

Han bar ikke briller dengang, og det gjorde øjeblikkeligt meget ondt, da han fik peberspray. Pebersprayeren ramte direkte på hans øjne, næse og mund. Han havde bestemt ikke noget ønske om at dø. Det havde ikke strejft ham et millisekund. Han har jo familie og børn. Det er noget vrøvl, at der skulle være tale om, at han ønskede at opnå martyrstatus. Det opnår man ikke ved at løbe rundt og true folk. Ifølge islamisk lov kan man opnå martyrium, hvis man arbejder for en sag og dør. Hvis man kan opnå det, man vil, uden at komme til skade, får man ikke martyrstatus. Hvis han dengang havde haft en intention om at blive dræbt og var blevet dræbt, ville det være blevet betragtet som et selvmord, og selvmord er forbudt ifølge hans tro. Et martyrium er en belønning fra Gud, og man kan ikke snyde Gud.

Da indsatslederens bil kom, var han meget presset og stresset. Han tænkte kun på at komme væk og handlede nærmest pr. refleks.

Anklageren dokumenterede koster nr. 905, et håndskrevet papir, fundet under ransagning af tiltaltes ægtefælles bopæl i Ålborg og af anklageren betegnet som et organogram, bilag III, O, side 989.

Tiltalte forklarede, at han kan bekræfte, at det er ham, der har lavet dette papir. Dette skete i forbindelse med, at han overværede et foredrag i Aalborg i starten af 2007. Foredraget blev holdt i nogle foreningslokaler i Aalborg Vest. Han husker ikke adressen, men det var i nærheden af travbanen. Hans hjemland, Somalia, var i slutningen af 2006 blevet invaderet af nabolandet, Etiopien. Han havde sidst været i Somalia i 2005 og kendte ikke til den nye situation og ville gerne informeres herom. Han havde ikke været med til at arrangere foredraget. Det blev arrangeret af en forening i Aalborg, som har tilknytning til moskéen i Danmarksgade. Foredragsholderen hed Person 5. Tiltalte kendte ham ikke personligt. Person 5 kendte til den politiske situation i Somalia. Han kom ikke fra Aalborg, men fra et sted i Jylland, måske Herning. Tiltalte husker ikke foredraget detaljeret, men foredragsholderen beskrev de forskellige grupperinger i Somalia.

Punkt 1 i papiret henviser til formålet med foredraget. Punkt 2 angiver, at foredragsholderen gerne ville oplyse de fremmødte om de forskellige grupperinger i Somalia og deres aktiviteter. Nogle grupperinger havde dannet et politisk parti. Han fortalte om historikken og om, at de islamiske domstole (punkt 4) var blevet fjernet efter invasionen, og at andre grupper havde overtaget. Der er forskellige skoler inden for islam og Aalla Sheekh (punkt 6) er

en af dem. Asmara (punkt 5) er hovedstaden i Eritrea. Dem, der havde dan-net et politisk parti, havde bosat sig der. Punkt 7 angiver noget om fremtiden. Foredragsholderen forklarede, hvad han forventede, og hvilke gruppe-ringer, der ville finde sammen og lave en koalition. Der var alt for mange grupperinger i landet. Gruppen, der kalder sig Shabaab (punkt 8) var helt ny og eksisterede ikke i 2005, da tiltalte sidst var i Somalia. Gruppen bestod af nogle unge, religiøse mennesker, der dannede modstand mod de etiopiske styrker. I dag styrer de det sydlige Somalia. Hvor de er, er der mere roligt. Han har ikke set noget terror fra Shabaabs side. Det hele var meget nyt da, og på spørgsmål om, hvem den nye gruppe lignede mest, forklarede foredragsholderen, at den måske mest lignede Al Qaeda/Taliban (punkt 16 og 17) som organisation. Der var først 2 forskellige grupperinger, Shabaab XT (punkt 9) og Shabaab Saluxudiin (punkt 12), som sammen dannede organisationen Shabaab. Punkterne 19,20 og 21 vedrører foredragsholderens forklaring om, hvilke grupper, der var væbnede aktive mod de etiopiske styrker, og hvilke, der ikke var.

Når man er i den sydlige del af Somalia kan man ikke undgå at se medlemmer af Shabaab. Tiltalte har dog ikke haft kontakt med dem, men han vidste, hvem kontaktpersonerne var rundt omkring. De styrer næsten halvdelen af landet. Når man ønsker at yde nødhjælp, skal man spørge om lov hos en slags guvernør i Shabaab, og man får enten ja eller nej. I dag er der tale om en ganske stor, bevæbnet styrke i hovedstaden. I det sydlige Somalia har Shabaab en slags regering, der holder ro og orden. Han kender de personer, der styrer regeringen, ligesom man kender dem, der styrer eksempelvis en kommune. Tiltalte opfatter en terrororganisation sådan, at medlemmerne rejser til andre lande og springer bomber og dræber. Shabaab regerer i Somalia. Tiltalte er ikke enig i alt, hvad Shabaab gør, men han synes, at de holder god ro og orden. Selv ville han dog i første række sørge for at etablere en infra-struktur. Shabaabs ideologi er, at de vil have, at landet skal styres efter islamisk lovgivning. Folk skal opføre sig ordentligt. De sørger for, at folk har det godt og hjælper hinanden, og at de svage har det godt. Han opfatter dem ikke som terrorister.

Anklageren oplyste, at politiet har foretaget aflytning af internetforbindelsen på tiltaltes adresse i By 2 i perioden fra 1. oktober 2009 til 31. december 2009.

Anklageren afspillede herfra en videofil fra en hjemmeside, der blev besøgt den 1. oktober 2009, bilag II, L, side 520,522 og 537. Videoklippen viser af-rikansk udseende mænd, der træner og kæmper med automatvåben. Der er flere steder indspillet sange/hymner ind over filmen.

Tiltalte forklarede hertil, at det er ham, der har kigget på denne hjemmeside og videoklip. Som alle andre henter han informationer på internettet, specielt om sit hjemland. De sædvanlige medier er ikke særligt interesserede i Somalia og viser ikke sådanne optagelser. Der er mange forskellige grupper,

der placerer deres oplysninger på nettet. Han orienterer sig heri for at holde sig opdateret. Dette har han brug for i forbindelse med sit nødhjælpsarbejde. Tiltalte bekræftede, at han den 1. oktober 2009 har foretaget søgninger på søgemaskinen Google under "somalisk mand fra Danmark anholdt i Kenya" og "dansk terrorismistænkt anholdt i Kenya", jf. side 566. Han havde på en dansk hjemmeside set en omtale af, at han var blevet anholdt i Kenya som terrorismistænkt. Dette kunne han ikke forstå, og han søgte for at undersøge, hvad det drejede sig om. Tiltalte har samme dag også søgt på navnet "Person 6", jf. side 574. Han kendte ikke til Person 6, før han hørte, at amerikanerne den 14. september 2009 havde været inde i Somalia, hvor de havde dræbt nogle mennesker. Det var kort efter, at tiltalte var kommet hjem fra Kenya. Det var ikke første gang, idet amerikanerne havde været der 2-3 gange tidligere og herunder slået de forkerte mennesker ihjel. Tiltalte var i første omgang ikke bekendt med navne, men den 14. september fik han af sine venner i Somalia at vide, at nogle af hans nære venner i Somalia var blevet slået ihjel i det centrale Somalia. Samtidig hørte han, at amerikanerne igen havde været i Somalia for at dræbe. Han havde læst et sted i en meget kort presse-meddelelse, at det var Person 6, amerikanerne ledte efter og havde slået ihjel. Tiltalte ville undersøge, om det var hans venner, der ved en fejl var blevet slået ihjel. Tiltaltes personlige holding til USA's aktioner er, at han ikke synes godt om, at de slår mennesker ihjel og senere fortæller, at det var de forkerte. Det er forfærdeligt.

Vedrørende søgning på Google den 1. oktober 2009 på "somalisk mand fra Danmark, anholdt i Kenya", jf. side 584, forklarede tiltalte, at når man søger på hjemmesider om Somalia, kommer der links. Således ved Youtube, at tiltalte er fra Danmark, og laver links fra Danmark. Når man søger på Google, kommer der forskellige avisartikler frem, også på dansk. Tiltalte hoppede over på disse links og læste, hvad der stod. Han kunne forstå, at det fremgik, at han var blevet anholdt i Kenya i forbindelse med terror. Han koblede ikke disse oplysninger sammen med, at Person 6 var blevet slået ihjel.

Tiltalte var meget overrasket over, at han var blevet sat i forbindelse med terror, og han søgte ligeledes den 1. oktober 2009 på ordene "PET Tiltalte" OG "PET Tiltalte", jf. side 596. PET havde plaget ham i mange år, og de havde sagt til ham, at de ikke brød sig om, at han rejste til Somalia. Han ville tjekke, hvad PET havde sagt til pressen om ham.

Tiltalte har den 1. oktober 2009 søgt på navnet "Person 7", jf. side 614. Han søgte mange forskellige ting på internettet. Han havde hørt om en ung mand fra USA, der var blevet dræbt i Somalia, og han ville finde ud af, hvad mandens historie var.

Tiltalte bekræftede, at han den 1. oktober 2009 søgte på bl.a. "A danish man Person 8", jf. side 620. Man kunne læse i de danske aviser, at tiltalte var mistænkt for at planlægge noget i forhold til Person 8. Dette kunne han slet ikke forstå.

Tiltalte husker ikke, om han i starten af oktober 2009 har kigget på en artikel, der handlede om Muhammed tegningerne og Forurettede 1, jf. side 639. Han tror, at han har linket hertil fra andre artikler. Forurettede 1's tegninger kommer op rigtigt mange steder. Han mener ikke, at han har kigget ordentligt på det. Det, som i ugerne op til nytår gjorde ham sur og vred, var en videooptagelse med Forurettede 1 og ikke en artikel.

Anklageren afspillede 3 videoklip fra hjemmesiden Youtube, søgt den 1. oktober 2009, der viser bevæbnede og maskerede, afrikansk udseende mænd. Der er på flere af klippene sange og hymner indlagt, jf. side 662 og 668-670.

Tiltalte forklarede, at han gerne ville vide, hvad de foretager sig i Somalia. Der indgår normalt på sådanne optagelser taler fra lederne, men hvis der ikke er informationer at hente, klikker han hurtigt videre. Han taler ikke godt arabisk, men forstår noget. Det fremgår af videoklippene, at personerne hylder Shabaab og Person 3. Han tror ikke, at mændene beder, mens de synger. Han kan ikke se, om det er koranen, der ligger foran personerne.

Tiltalte bekræftede, at han har oprettet en brugerprofil på Youtube, benævnt Profilnavn, jf. side 674-675.

Anklageren afspillede en video med optagelse af en tale af Person 3 med overskriften "Person 3 audio message on 20 march 2008", jf. side 692-696.

Tiltalte forklarede, at han har set denne video. Han husker ikke præcist talen, men opfatter, at Person 3 siger til muslimerne, at de ikke skal gøre gengæld for tegningerne af Muhammed ved at håne Jesus. Person 3 er ikke så glad for, at man har tegnet tegningerne, og at folk slås ihjel. Dette taler Person 3 om hvert år, og det er der ikke noget nyt i. Han lytter til talerne, fordi Person 3 er en meget vigtig person, og han har konsekvenser for mange mennesker, ligesom statsmænd som Præsident og statsministeren. Han følger med, og en sådan tale er et middel til information.

Anklageren afspillede en video, der beskrives med ordene: "ALLAH AK-BAR!!! Al Qaida in Yemen" og viser forskellige klip af mænd, der træner med automatvåben m.v., jf. side 430.

Tiltalte forklarede hertil, at han har set denne video den 11. november 2009. Han er meget interesseret i at følge med i, hvad der foregår ude i verden. Han havde hørt, at Al Qaida havde interesser i Yemen. Han har søgt på en million hjemmesider, og det, som anklageren viser, er kun et lille udvalg.

Tiltalte bekræftede, at han den 11. november 2009 på internettet har kigget på et foto, der viser en person fra Shabaab, jf. side 440 og 442. Han har kigget på mange sider. Det er normalt, at de viser disse billeder i forbindelse med reportager af, hvad der foregår. Han har foretaget søgninger på Google

på "al shabaab", jf. side 446-448. De har så mange forskellige medier, som sættes på internettet, og tiltalte har klikket sig frem og er bare gået videre. Tiltalte har den 11. november 2009 søgt på ordene "Person 6 somalia", jf. side 450, og har her igennem set en amerikansk artikel, der oplyser, at amerika-nerne har dræbt Person 6, jf. side 452. Han havde måske ikke fået tilstrækkelige informationer, første gang han søgte, og han ville gerne vide noget mere om Person 6 og om, hvorfor han var eftersøgt.

Tiltalte bekræftede, at han den 30. december 2009 har foretaget en søgning på Youtube på ordene "Person 3 danish cartoons", jf. side 458-459. Han søgte rigtig meget på disse oplysninger. Han havde ikke været på arbejde den pågældende nat. Han ville gerne se, om der var noget nyt, eller om det blot var de gamle oplysninger. Person 3's holdning havde ikke noget at gøre med, at han den 1. januar tog over og brød ind hos Forurettede 1. Det var noget rent personligt. Det, som tiltalte var sur og vred over, var Forurettede 1's optræden efter reaktionerne på tegningerne. Tegningerne som sådan havde slet ikke noget med tiltaltes handling at gøre.

Tiltalte husker ikke specielt, at han den 30. december 2009 har foretaget søgninger på Youtube på "danish cartoons", jf. side 469. Han søger meget på internettet, og det havde ikke noget med hans handling at gøre, at han havde set siden om tegningerne. At han den 30. december 2009 har set en video med en tale af Person 3, efter søgning på ordene "Person 3 danish cartoons", jf. 475-476, har heller ikke noget med tiltaltes handling at gøre.

Tiltalte afviser, at han den 30. december 2009 har foretaget søgninger på "sværd" på Den Blå Avis' hjemmeside, jf. side 479. Det er simpelthen ikke ham, der har foretaget denne søgning. Det er slet ikke normalt for ham at søge sådanne oplysninger. Dette er han helt sikker på. Det siger ham ingenting. Han har aldrig haft interesse for sværd eller søgt efter sværd. Det er heller ikke ham, der har foretaget søgninger på hjemmesiden www.bladesofsteel.dk, jf. side 502. Han havde ikke brug for et sværd.

Søgningen den 31. december 2009 på navnet "Person 9", jf. side 643, ligner en søgning, som han kan have foretaget. Person 9 er en gammel, islamisk lærer fra 1970'erne. Han mener, at Person 9 døde i 1970'erne eller 1980'erne. Han antager, at det er noget, som han har set via et link i forbindelse med, at han søgte efter noget andet.

Foreholdt at mange søger råd hos lærere, hvis de ikke ved, hvad de skal gøre, forklarede tiltalte, at han ikke har brug for råd fra lærere, idet han er godt inde i sin religion.

Anklageren afspillede videoklip, der viser en tale af en mand med skæg og kalot. Der er indspillet sange/hymner på videoen. Det næste videoklip viser billeder af flere døde personer, jf. side 643.

Tiltalte forklarede, at han har søgt på en mands navn, og at det er en del af tiltaltes normale trafik på internettet, hvor han er inde på tusinder af sider. Det har intet med hans handling den 1. januar 2010 at gøre.

Tiltalte bekræftede, at han den 31. december 2009 har søgt på Youtubes hjemmeside og set et videoklip med titlen "The Martyres of Bosnia", jf. side 648. I hans optik er "Jihad" et led i en forsvarsmekanisme, en slags civilforsvar, hvis en islamisk stat er truet af udefra kommende elementer.

Foreholdt at den almindelige vestlige opfattelse af ordet er, at man drager ud og kæmper for sit synspunkt og er villig til at dø for det, fastholdt tiltalte, at der er tale om et forsvar for en mulig islamisk stat.

Tiltalte bekræftede, at han den 31. december 2009 på Youtube har set et videoklip med et citat af Person 10, jf. side 652.

Anklageren afspillede del af videoklip.

Tiltalte forklarede, at Person 10 er en af profetens ledsagere. Han søgte for at finde nogle referencer i forbindelse med, at han sad og læste i en arabisk bog. Han søgte på navnet, og der kom forskellige ting op. Ordvalget i teksten "drage ud" er det samme som at "deltage i" og betyder ikke, at man skal gøre noget uden for landet.

Tiltalte bekræftede, at han den 31. december 2009 på Google har søgt på navnet "Person 6", jf. side 659. Han søgte efter forskellige ting, og herunder kan man komme ind på en side og vil gerne vide nogle flere ting. Det er ikke hele hans trafik på internettet, der er illustreret igennem det af anklageren viste.

Anklageren afspillede 3 videoklip, jf. nr. 13, side 680, nr. 6, side 679 og nr. 11, side 679. Anklageren oplyste, at der ikke foreligger oplysninger om, hvornår disse videofilm er set. Videoklip nr. 13 viser diverse militæroptrædender og selvforsvarsteknikker. Videoklip nr. 6 viser soldater tilsat musik og videoklip nr. 11 viser diverse oplæsninger fra koranen samt krigsscener.

Tiltalte forklarede, at der er tale om normale videoer, som viser, hvad de kan. Man kan ikke hente videoer fra Youtube og gemme dem på sin computer, men man kan finde dem igen i sin historie under brugerprofilen.

Tiltalte bekræftede at have set en video med overskriften "Jihad or Hajj", jf. side 697. Videoen viser en tale, der handler om, at Jihad er bedre end Hajj. Hajj er en del af islams 5 søjler, hvilket Jihad ikke er. Tiltalte er ikke enig i fremstillingen i denne video.

Anklageren afspillede videoklip nr. 65 "samurai sword technique -empty

hand samurai sword disarm", jf. side 688 og 701. Videoen viser, hvordan man afvæbner en person, der angriber med et samuraisværd.

Tiltalte forklarede, at han ikke husker at have set denne video. Når man søger på Youtube, kommer der en hel masse ting op, som man ikke har søgt efter. Disse ting gemmes i historie på brugerprofilen. Dette videoklip har slet ikke nogen forbindelse til hans handling den 1. januar 2010. Vedrørende den militante musik, der høres i baggrunden på videoen, forklarede tiltalte, at man ifølge islam ikke må høre instrumenter, når der berettes om profeten. Man hører sang, der er en slags poesi, som handler om livet, og hvordan man opfører sig.

Anklageren oplyste, at en undersøgelse af tiltaltes mobiltelefon har vist, at der ligger 18 videofilm og 260 lydfiler herpå, bilag IV, side 1218 med oversættelser side 1237.

Tiltalte forklarede hertil, at han ikke taler og forstår arabisk særlig godt. Han synes, at rytmen i musikken er god, og han lytter til den. Selve budskabet interesserer ham ikke.

Forsvareren dokumenterede udskrift fra en ret i Kenya, dateret den 11. august 2009, bilag III, O, side 1092. fra koster nr. 405.

Tiltalte forklarede, at han var overrasket over, at han var blevet anklaget for planlægning af et attentat mod Person 8. Han blev -som tidligere forklaret - arresteret i Kenya, fordi han ikke havde dokumentation for, at han havde lovligt ophold i Kenya. Han fik, efter at han havde mistet sit pas, hjælp af den danske ambassade, som var i gang med at lave nye papirer til ham. Han talte på ambassaden med en person ved navn Person 11, men han husker ikke hendes efternavn. Der var også andre personer til stede. Forevist visitkort fra vicekonsul Person 12, side 1089, forklarede tiltalte, at han havde kontakt med hende, straks han kom til ambassaden. Han skulle betale for at få nye dokumenter. Den danske ambassade lavede et "laissez-passer", som var en enkeltrejse til Danmark. Tiltalte var overhovedet ikke sigtet for andet i Kenya. Han havde ingen forbindelse til personer, der havde planer om et attentat på Person 8, og han var i øvrigt også i fængsel, da Person 8 kom til Kenya.

Med hensyn til de hjemmesider, som han har besøgt, er der tale om sider, som alle folk kan komme ind på. De er helt offentlige og kræver ingen kode. Tiltalte har aldrig selv oprettet sider på internettet eller skrevet noget ind i disse sider. Han tror, at der er rigtig mange mennesker, der er interesseret i at høre, hvad Person 3 har at sige. Det er ganske normalt, at folk tjekker, hvad Person 3 og andre siger. Der sker en automatisk opdatering på historie i tiltaltes brugerprofil på Youtube, og der er ikke tale om, at han selv har rubriceret materialet. Nogle oplysninger på Youtube er børnecensurerede, og det er derfor nødvendigt at oprette en brugerprofil for at se disse

oplysninger uden censur.

Tiltalte forklarede, at han har anvendt sin egen, bærbare, computer. Han efterlod computeren i lejligheden i By 2, da han tog til Århus. Han ved ikke, hvor den er nu.

Anklageren oplyste, at politiet ikke har fundet computeren.

Tiltalte forklarede videre, at hans interesse i Somalia bunder sig i, at han er involveret i en humanitær nødhjælpsorganisation. Organisationen består af ham selv og nogle personer, der bor i Somalia. De har ikke givet organisationen navn. Den beskæftiger sig med alt, der kan gavne den somaliske befolkning, og udfører opmærksomhedsprojekter. Organisationen informerer f.eks. om sygdomsbekæmpelse og om, hvordan man udnytter ressourcer bedst muligt. Informationen gives ved videoer, som vises på storskærm. Der er altså tale om en form for oplysningsvirksomhed.

Aktiviteterne finansieres af forretningsfolk i Somalia, som har penge og gerne vil hjælpe. Det er ikke svært at finde donatorer. Man kan ikke søge oplysninger om organisationen på internettet men i lejrene udenfor byerne. Sidst han var i Somalia, var organisationen tilknyttet 16 ulønnede medarbejdere. Han betaler selv sine udgifter i forbindelse med rejser til Somalia. Hans kone, Person 13, har senest været på barsel men gik tidligere i skole og modtog SU. Han betaler til hendes og børnenes underhold, når han er i Danmark. Han har hele tiden selv haft arbejde i Danmark. Den nødhjælpsorganisation, han er med i, har overvejet at søge støtte hos de store nødhjælpsorganisationer, men det ville ikke føre til noget som helst. De store nødhjælpsorganisationer er allerede i Somalia, men foretager sig ikke noget, og hjælpen forsvinder.

Del af telefonsamtale mellem tiltalte og Person 13, foretaget den 15. september 2009 kl. 20.42 blev afspillet. Ekstrakt med telefonaflytninger, side 7-8, hvori denne del af samtalen er gengivet og oversat, blev desuden dokumenteret.

Tiltalte forklarede, at han dagen før samtalen med Person 13 havde fået at vide, at nogle af hans bedste venner var omkommet i Centralsomalia. Da han snakkede med Person 13, havde han desuden hørt, at amerikanerne havde dræbt nogle personer i Somalia. Han antog, at hans venner var blandt disse personer, og at amerikanerne igen havde slået de forkerte ihjel. Han fandt først senere ud af, at de to episoder ikke havde noget med hinanden at gøre. Tolken har i sin gengivelse af samtalen oversat "gaal" med "vantro". Han bruger ordet "gaal" om en person, som ikke er somalier og muslim, men en fremmed -nærmest ligesom man i Danmark anvender ordene "indvander" og "fremmed". Han benytter det ikke i betydningen "vantro" og ikke som noget negativt. Han forbinder ikke noget negativt med "gaal".

Anklageren henviste til side 12 i samme ekstrakt, hvoraf fremgår, at "gaal" ifølge tolken betyder 1: Ikke muslim, 2: Vantro, 3: Hvid mand, 4: En ateist.

Telefonsamtale mellem tiltalte og Person 13, foretaget den 24. november 2009 kl. 08.01, blev afspillet. Ekstrakten side 25 blev desuden dokumenteret.

Tiltalte forklarede, at Person 13 og han allerede før de fik børn aftalte, at børnene ikke skulle være i børnehaver med mandlige medarbejdere. Han havde kendskab til, at nogle børn var blevet misbrugt i børnehaver af mandlige pædagoger og ville ikke udsætte sine børn for det samme. Det var derfor en overraskelse for ham, da han så en mandlig medarbejder i sin datters børnehave. Hans negative omtale gjaldt udelukkende folk, der kan finde på at misbruge børn.

Der blev afspillet dele af telefonsamtale mellem tiltalte og "Person 14", foretaget den 9. december 2009 kl. 20.51. Ekstrakten, side 37, 1. halvdel, side 38, de nederste 8 linier - side 39, linie 1-26 samt side 40, linie 1-11 blev desuden dokumenteret.

Tiltalte forklarede, at han talte med Person 14, som er hans medarbejder på projektet i Somalia og hans nære ven. Med "gode nyheder" mente han blot, at der ikke var noget dårligt at fortælle og ingen problemer. De talte om, hvordan arbejdet, dvs. projektet, forløb, og Person 14 nævnte, at en af tiltaltes bekendte, Person 15, hele tiden spurgte til tiltalte. Person 14 var klar over, at tiltalte altid har haft problemer med PET i Danmark. Da tiltalte kom tilbage til Danmark efter sit seneste ophold i Somalia, var det ret hektisk. Det var det, han fortalte om. Han vidste, at PET brød ind i hans bil og hans lejlighed. Samtalen er ikke særlig godt oversat, men han fortalte også Person 14, at det, der blev skrevet om ham, var helt forkert. Med "den største vantro" mente han Præsident, som skulle komme til klimatopmødet. I Somalia er det normalt, at SIM-kortene ikke er gode, og at folk derfor ofte skifter SIM-kort. Den plan, han omtalte, var hans plan om at komme tilbage til Somalia. Han havde gennem lang tid haft vanskeligheder med at skaffe et nyt pas. Han ønskede at koordinere rejsen med Person 14, således at Person 14 kunne hente ham på den anden side af grænsen til Kenya. Selvom han er udvist fra Kenya, er det muligt at komme ind i Kenya fra andre lande.

Forsvareren dokumenterede fra bilag III, side 1177-1178, erklæring om bortkommet pas og ansøgning om dansk pas.

Tiltalte bekræftede, at det er ham, der har udfyldt papirerne. Da han afleverede pasansøgningen til Borgerservice, fik han at vide, at man ikke kunne udstede noget pas til ham, og at han skulle henvende sig til politiet. Politiet fortalte, at de ikke kunne se noget i deres database, og at de ikke havde noget med det at gøre. Derefter opgav han. Han går ud fra, at det var PET, der stod bag.

Der blev afspillet dele af telefonsamtale mellem tiltalte og Person 13 foretaget den 23. december 2009 kl. 22.45. Ekstrakten side 45 linie 27 - 37 og side 49

linie 15 - 36 blev desuden dokumenteret.

Tiltalte forklarede, at Person 13 og han havde en lang samtale om børnene, økonomien osv. Han sagde til Person 13, at hun skulle sørge for at have styr på tingene, fordi hun ikke kunne være sikker på, at han var der hele tiden. Han rejste jo så meget. Når han, som det fremgår af side 49, snakkede om, at han og Person 13 ikke havde den samme plan, var det udtryk for, at han rejste frem og tilbage mellem Danmark og Somalia, hvilket Person 13 ikke var så glad for.

Der blev afspillet del af telefonsamtale mellem tiltalte og Person 16, foretaget den 1. januar 2010 kl. 14.33.37. Ekstrakten side 74 linie 22 -side 75, linie 14 blev desuden dokumenteret.

Tiltalte forklarede, at Person 16 er hans kusine. Hun bor i Somalia. Han giftede sig igen under sit sidste besøg i Somalia og ønskede, at Person 16 skulle kontakte hans nye hustru i Somalia, Person 17, og kontakte hende, hvis der skete noget med ham. På det tidspunkt havde han bestemt sig for at tage til Aarhus.

Der blev afspillet del af telefonsamtale mellem tiltalte og Person 17, foretaget den 1. januar 2010 kl. 14.39.14. Ekstrakten side 79 linie 10 - side 80 linie 15 blev desuden dokumenteret.

Tiltalte forklarede, at han ringede til Person 17, fordi han jo havde besluttet at foretage sig noget ulovligt og forudså, at han kunne blive pågrebet og sat i fængsel.

Der blev afspillet telefonsamtale mellem tiltalte og Person 17, foretaget den 1. januar 2010 kl. 14.51.43. Ekstrakten side 85 blev desuden dokumenteret.

Tiltalte forklarede, at Person 14 er identisk med hans tidligere omtalte ven, Person 14. Baggrunden for samtalen med Person 17 var igen, at han risikerede at blive anholdt.

Forsvareren dokumenterede fra ekstrakten side 63, gengivelse og oversættelse af del af telefonsamtale mellem tiltalte og Person 13, foretaget den 29. december 2010.

Tiltalte forklarede, at Person 13 modtog hjælp fra kommunen, mens han var i Somalia. Når han er i Danmark, vil han imidlertid selv sørge for hendes og børnenes forsørgelse. Hun mente, at han skulle vente med at registrere, at han var kommet tilbage, indtil han havde fået en fast indtægt. Det var han imod, fordi det var ulovligt både efter hans religion og efter danske regler, hvis hun fik hjælp af kommunen, mens han var i Danmark.

Forsvareren dokumenterede fra ekstrakten side 71 linie 19-28.

Tiltalte bekræftede, at Person 13 og han aftalte, at han skulle besøge hende og

børnene midt i januar måned.

Forurettede 1 forklarede, at PET flere gange har givet ham en briefing om, hvordan disse terrorister agerer. Under en eventuel indtrængen i hans hjem ville de ikke genere hans familie, men gå direkte efter ham. Vidnet har handlet herefter. Hans handlemåde den 1. januar 2010 bevirkede, at både han og hans barnebarn slap fra det uden en skramme. Badeværelset i huset er indrettet som et sikkerhedsrum med en ståldør og panserglass i vinduet. Endvidere er der installeret alarmknapper og en telefon. Han husker ikke helt, om han ringede til politiet fra sin mobiltelefon eller fra telefonen på badeværelset. Han var den pågældende aften alene i huset sammen med sit 5-årige barnebarn. De havde siddet og set fjernsyn og snakket og læst bøger. Pigen sad i sofaen, og han havde siddet på en spisestol lige ved siden af sofaen overfor fjernsynet.

Han havde været på toilettet og var på vej ind i stuen igen og opholdt sig i korridoren, da han hørte braget i forbindelse med, at terroristen brød ind. Han tror, at der blev banket på ruden til terrassedøren flere gange. Han var fuldstændig klar over, hvad der skete, og tænkte, at den var rivende gal. Han er helt sikker på, at hvis han var blevet og havde taget kampen op, var han blevet slagtet for øjnene af Person 2. Valget var i og for sig let. Den eneste mulighed for at slippe ud af det med livet i behold var at søge tilflugt på badeværelset. Han går ud fra, at pigen græd, men han hørte det ikke. Han gik på badeværelset i gang med at alarmere politiet. Den religiøst vanvittige mand bankede løs på døren med en økse. Herunder skreg manden forbandelser og dødstrusler. Dette mener han bestemt. Manden råbte og skreg, og det var en kakofoni af lyde. Han mener bestemt, at manden sagde, at vidnet skulle dø. Og så var der det der med helvede. Han tror, at der var tale om traditionelle, muslimske forbandelser. Han husker ikke rigtig, hvad manden råbte til sidst, da han smadrede fjernsynet og andre ting i huset. Han tror, at manden rundede værelserne. Manden var stadig i huset, da vidnet hørte politisirenen, men støjen klingede af, da politiet kom. Der var tale om en kontinuerlig banken på døren til badeværelset, mens vidnet ringede alarm. Manden ramte døren lidt over midten og oppe. Manden var fuldstændig vanvittig. Han tror, at manden gik ind i hans hus som en hellig kriger, der ville slå en vantro ihjel. Han oplevede manden som en rasende mand. Det er skuffende, at tiltalte nu i dag sidder i retten som en lille, fej løgner. Vidnet havde nok at gøre med at slå alarm. Han stod samtidig og holdt på døren med begge hænder, da han syntes, at døren begyndte at vibrere.

Foreholdt tiltaltes forklaring om, at han kun ville skræmme vidnet, forklarede han, at dette svarer til at sige, at der bare var tale om forsinkede nytårsløjer.

Foreholdt sin forklaring ifølge politirapport fra afhøringen den 2. februar 2010, bilag I, D, side 66, hvorefter han skulle have forklaret, at han fra badeværelset kunne høre, at der på gebrokket dansk blev råbt: "Vi skal nok få ram på dig" og nogle andre trusler, men pga. slagene mod døren kunne

han ikke høre, hvad gerningsmanden råbte, forklarede vidnet, at der er klart, at han dengang huskede bedre. Som han husker det i dag, var det en kakofoni af hamren på døren og fremsættelse af eder og forbandelser. Vidnet er ikke klar over, hvor længe det stod på, men han syntes, at det var uendeligt. Der kan dog have været tale om 5 eller 8 minutter. Han så ikke manden på noget tidspunkt. Han fik fornemmelsen af, at manden kom ud af huset igen. Han havde ingen opfattelse af, at manden gik ud af huset og kom ind igen. Vidnet opfattede det sådan, at manden talte gebrokkent dansk. Det var dansk med accent, og manden udtrykte nogle forbandelser og "død og det der". Det var et helvede -en kakofoni af støj, trusler og forbandelser. Han kan nok i dag ikke komme det nærmere. Der var tale om dødstrusler og alt det, de kommer med. Han kan ikke forklare, hvorfor han under afhøringen den 2. januar 2010 ikke forklarede om, at manden fremsatte dødstrusler.

Foreholdt sin forklaring ifølge politirapport fra afhøringen den 25. januar 2010, bilag I, D, side 73, sidste afsnit, hvorefter han skulle have forklaret, at gerningsmanden på dansk råbte: "vi skal nok få ram på dig" og noget med "hævn" samt flere andre lignende, truende ting, bekræftede vidnet, at han har forklaret som refereret, og at det var disse ord, han hørte fra manden. Det var sådan, han opfattede det.

Vicepolitikommissær Forurettede 2 forklarede, at han er indsatsleder hos Østjyllands Politi. Arbejdet indebærer, at han skal koordinere aktioner, hvor der er tale om en større indsats. Han kører alene i en speciel patruljebil. Der står politi på bilen. Han fik den 1. januar 2010 om aftenen melding om, at alarmen hos Forurettede 1 var blevet udløst, og at der var sendt en almindelig patruljebil til stedet. Kort efter kom der et kald over radioen igen, og det blev oplyst, at der var nogen inde på stedet, og at der blev talt arabisk. Vidnet kørte i forvejen i By 1 og var den første på stedet. Han havde ikke været der i forvejen og var ikke bekendt med, hvor Forurettede 1's hus lå. Han kørte efter sin gps. Vidnet kørte ad Vej 1 mod syd. Han vidste ikke, om han skulle køre ind ad den ene eller den anden stikvej for at komme ned til Forurettede 1's adresse. Han kørte derfor forholdsvis langsomt. Herunder blev han opmærksom på en mand, der kom gående på fortovet mod ham på hans højre side. Han så ikke, hvor manden kom fra. Han mener, at han stoppede op i krydset ved stikvejen til Forurettede 1's hus. Han så, at manden vinkede med sin ene arm, som for at præge ham. Han tænkte, at den pågældende kunne hjælpe ham med at finde Forurettede 1's adresse, og han trak en lille smule ind til siden og holdt stille. Da manden var få meter fra bilen, sprang han pludselig frem og hævdede armen med en økse og slog med øksen på bilens siderude i højre side med et hårdt slag. Vidnet tænkte, at det var utroligt, at ruden holdt. Han blev meget forskrækket og var helt uforberedt. Han husker ikke, om manden råbte noget.

Vidnet mener, at han kørte med almindeligt lys på bilen og med blå blink uden lyd. Der er en projektør på taget af bilen, men han mener ikke, at denne

var i brug. Det ville ikke være unaturligt at anvende projektoren for at orientere sig. Vidnet satte bilen i bakgear og bakkede skråt over vejen for at komme væk. Han bakkede 5-10 meter med bagenden i den østlige vejbane. Han mener, at det foregik lige i krydset med stikvejen ned til Forurettede 1. Manden fortsatte i halvløb ind på fortovet igen og løb i den retning, som vidnet var kommet fra. Vidnet opfattede, at manden var ved at flygte fra stedet. Han bakkede patruljebilen ind over fortovet foran manden for at afskære ham flugtmuligheden. Manden vendte nu om for at løbe i den modsatte retning. Manden løb ned til et lille grønt område på det nordvestlige hjørne i krydset ved stikvejen ind til Forurettede 1. Der er der en hæk på ca. 30-40 cm og et stort træ. I det samme kom der mange andre politibiler kørende i samme retning som vidnet. Den første svingede ind ad stikvejen til Forurettede 1's hus. En anden fulgte efter. Der kom i alt 4-5 andre patruljebiler, og det var nu vidnets opgave at koordinere afspærringen af tiltaltes flugtveje. Han kørte ned til krydset igen for at se, om han kunne få øje på tiltalte. Vidnet så, at tiltalte kom ud fra det grønne område og løb ned ad stikvejen til Forurettede 1's hus i samme retning som de 2 patruljebiler. Det var samtidig med, at den anden patruljebil kørte ned ad denne vej. Vidnet kunne på grund af mørket ikke se, i hvilken side tiltalte løb. Han kunne heller ikke se, om tiltalte havde noget i hænderne. Han fik placeret patruljebiler rundt om gerningsstedet. Herunder lød der 3-4 brag. Han var i første omgang meget usikker på, om der var tale om fyrværkeri eller skud. Han kaldte over radioen, om der var afgivet skud. Han følte, at der gik lang tid, inden hans kald blev besvaret, og det blev bekræftet, at der var afgivet skud. Det var sket nede foran Forurettede 1's hus, og han løb derned.

Vidnet så, at tiltalte lå på vejen, og at politiassistent Forurettede 3 sad ved ham. Han løb helt hen til dem for at sikre situationen. Han tænkte på, at tiltalte kunne have et bombebælte på. Han hørte, at der blev sagt eller råbt noget, men hørte ikke fra hvem eller hvad. Han spurgte, om tiltalte var blevet ramt, og om han var hårdt såret, samt om han var blevet sikkerhedsvisiteret. Forurettede 3 gav tiltalte førstehjælp. Han bemærkede ikke noget ved tiltaltes øjne.

Foreholdt tiltaltes forklaring om, at han blev jagtet af indsatsleder bilen, forklarede vidnet, at han ikke kan genkende denne forklaring. Han afviser at have ramt tiltalte, men han kørte ind over fortovet for at afskære tiltalte flugtvejen. Han mener ikke, at han kørte ind i en hæk. Han har ikke jagtet tiltalte for at køre ham ned.

Foreholdt sin forklaring ifølge politirapport fra afhøringen den 2. februar 2010, bilag I, D, side 101, hvorefter han skulle have forklaret, at tiltalte kom ud fra bevoksningen og græsplænen ved bagsiden af Vej 1, forklarede vidnet, at han ikke i dag husker, om han har forklaret dette. Det stod selvfølgelig da klarere i billedet for ham. Han husker, at han lige pludselig fik øje på tiltalte på fortovet. Han kunne ikke se, om det var en person af afrikansk afstamning. Det slog ham i første omgang slet ikke, at det kunne

være gerningsmanden. Han husker det ikke i dag, men han har formentlig forklaret som refereret side 102, sidste afsnit, at tiltalte løb ned ad stikvejen på grund af patruljebilerne. Vidnet fastholder dog, at han så, at tiltalte kom ud fra det grønne område, efter at patruljebilerne var kørt ned ad stikvejen. Vidnet læste efter afhøringen politirapporten igennem og underskrev den.

Anklageren foreviste videooptagelserne af indsatsleder bilen og de øvrige patruljebiler.

Vidnet forklarede hertil, at han opfatter det sådan, at det første klip af indsatsleder bilen er filmet fra et kamera, placeret på Vej 2 på vidnets venstre side. Han vil tro, at det lys, som ses på bilen, er bremselys og ikke lys fra projektoren. Det kan efter videoen se ud, som om vidnet bakkede patruljebilen, da han første gang så tiltalte løbe på fortovet. Han har dog ikke nogen erindring om, at han bakkede bilen forud for, at tiltalte slog med øksen på bilruden. I det næste klip ser det ud til, at tiltalte løber efter den første patruljebil. Han er nu usikker på, om der var 2 patruljebiler, der var kørt ned ad stikvejen, da tiltalte løb derned.

Ca. 8-10 timer efter episoden havde de sent om morgenen den 2. januar 2010 en debriefing. Herunder lavede de en gennemgang af, om den politimæssige opgave var løst, og de enkelte politifolk forklarede om, hvordan de havde oplevet episoden. Den isolerede skudepisode blev dog ikke drøftet, da denne del af forløbet skulle køre som en selvstændig sag hos statsadvokaten. Statsadvokaten skal have de involveredes udlægninger af, hvad der er sket, uden at den enkelte politimand forinden har delt sine oplevelser med de andre.

Politiassistent Forurettede 3 forklarede, at han opholdt sig på politigården, da alarmer fra Forurettede 1's bopæl lød. Vidnet og hans makker, Vidne 1, kørte af sted med udrykning med vidnet som fører. Undervejs fik de oplyst, at der var tumult på stedet og fik bekræftet, at der ikke var tale om en falsk alarm. De kørte ad Vej 1 mod syd. Kort inden de kom frem, slukkede han udrykningssignalet. Han blev opmærksom på indsatsleder bilen, der holdt lidt pudsigt, skråt på Vej 1 lige efter krydset, hvor stikvejen går ned til Forurettede 1's bopæl, med front mod fortovet i retning mod Forurettede 1's hus. Han undrede sig herover, men besluttede at svinge til højre ned til parkeringsanlægget på stikvejen. I det samme blev hans kollega opmærksom på en person i buskadset på hjørnet nord for stikvejen. Vidne 1 nåede ikke at sige yderligere, men på hans tonefald lød det som noget vigtigt. Vidnet så ikke vedkommende. Han standsede med det samme patruljebilen og erindrer, at det var ca. midt på kørebanen, lidt mod højre, ca. ud for Adresse 1.

Vidnet steg ud af patruljebilen et øjeblik før Vidne 1. Han vendte sig om for at se, hvad Vidne 1 havde observeret. Han så nu tiltalte komme løbende mod sig. Tiltalte havde en økse i højre hånd hævet over hovedet i angrebsposition og havde en stor dolk i den anden hånd. Tiltalte var da måske ca. 10 meter

fra ham, men tiltalte løb hurtigt, direkte mod ham. Det næste, der skete, var, at vidnet trak sin peberspray, som han aktiverede, da tiltalte var ca. 5-6 meter fra ham. Det var ikke en voldsom eksponering. Han har et klart billede af, at strålen fra peberspray'en ramte tiltalte omkring næseregionen. Hele tiltaltes fremtoning var aggressiv, og han havde et vildt udtryk i ansigtet. Han havde front mod tiltalte og gik baglæns og ikke frem mod tiltalte. Pebersprayen på-virkede ikke tiltalte, der fortsatte ufortrødent med samme hastighed frem mod vidnet.

Vidnet var lidt tøvende i sit kropssprog og gik lidt baglæns. Han var bange. Tiltalte lavede en bevægelse med hånden med øksen hævet. Han er usikker på hensigten hermed, men umiddelbart efter kastede tiltalte øksen efter ham i en afstand af ca. 1-2 meter. Han havde front mod tiltalte, og øksen fløj forbi hans højre side i hovedhøjde i en afstand af ca. 40-50 cm. Det er dog svært at sige præcist, da han pr. refleks lavede en bevægelse til siden med hovedet. Der var tale om et hårdt kast, for øksen kom hurtigt flyvende. Vidnet var bange. Han var tæt på tiltalte, som stadig havde en kniv. Han vendte sig om og løb for at få afstand til tiltalte. Han løb i en vinkel på 90 grader over en snedrive ind på fortovet og videre hen langs husene mod det grønne område. Han var nu ca. 20-25 meter fra tiltalte og kiggede sig over skulderen, mens han løb, og konstaterede, at tiltalte fulgte efter ham. Tiltalte råbte undervejs et eller andet, men han tør ikke sige hvad. Han trak nu sin tjenestepistol. Det var en længerevarende handling, idet han samtidig løb og skulle holde øje med, hvor tiltalte var. Han vendte sig rundt og skød i en afstand af 1-2 meter fra tiltalte. Han havde ikke tid til at afgive varselsskud og ej heller til at sigte. Der var tale om et "kasteskud". Han er ikke klar over, hvor mange gange han skød, men han tror, der var tale om 3-4 skud. Det varede mindre end 1 se-kund. Han skød, indtil der var en virkning. Han har et billede af, at tiltalte var opmærksom på, at han havde en pistol, idet tiltalte hoppede op og satte siden til. Tiltalte faldt om på jorden og tabte dolken. Han landede på fortovet lige ved det grønne areal med fødderne hen mod Forurettede 1's hus og med ansigtet mod vidnet. Han opfattede tiltalte meget truende og var overbevist om, at tiltalte ville stikke ham ned og dræbe ham.

Foreholdt tiltaltes forklaring om, at han ville flygte og smed øksen fra sig, fordi han fik peberspray, forklarede vidnet, at tiltalte havde mange andre muligheder for at løbe væk. Bl.a. kunne tiltalte have fortsat sit løb i samme retning, efter at vidnet havde skiftet retning.

Det var uklart, om der var en eller flere gerningsmænd. De øvrige patruljer var i gang med at sikre området, og han havde kun med tiltalte at gøre. Tiltalte lå på maven, og han kunne ikke præcis se, hvad tiltalte lavede. Han var ikke klar over, hvor tiltalte var blevet ramt, og han ville gerne have tiltalte vendt om på ryggen. Han sagde gentagne gange til tiltalte, at han skulle vende sig om, uden effekt. Han tror, at han også skubbede tiltalte med benet. Tiltalte jamrede sig i smerte. Han satte sin pistol tilbage i hylsteret og vendte tiltalte om. Vidne 1 var i periferien. Vidnet "klappede" tiltalte for at sikre, at

han ikke havde andre våben. Han kunne se, at tiltalte var blevet ramt i den ene hånd og i knæet. Han spurgte gentagne gange tiltalte, hvor han var blevet ramt, men tiltalte svarede ikke. Han havde flere gange øjenkontakt med tiltalte. Der var ikke noget specielt at bemærke, og der var ikke noget at mærke på tiltalte i anledning af pebersprayen. Han erindrer det ikke - men det er muligt - at tiltalte tog sig til øjnene. Tiltalte sagde flere gange til ham: "Du skylder skide dårligt" og "Du er en idiot". Tiltalte sagde også Allahu Akbar, som vidnet mener betyder: "Gud er stor" eller "Allah er stor". Tiltalte begyndte at blive uklar. Hans øjne faldt i, og langsomt begyndte han at miste bevidstheden. Vidnet prøvede at holde tiltalte vågen. Han kender proceduren, når folk bliver ramt af peberspray. Der er forskellige muligheder for at afbøde virkningerne. Vidnet benyttede ikke nogen af disse, da tiltalte var blevet skudt, og da han ikke kunne se, at tiltalte var påvirket af pebersprayen. Tiltalte lugtede meget voldsomt af parfume, og han tænkte, at det var noget specielt. Tiltalte havde en kraftig duft fra kroppen, og det var meget mere end normalt. Han kan ikke sige, om det var mandeparfume. Han var den, der var tættest på tiltalte på stedet.

Efter vidnets erindring holdt indsatslederbilen længere mod syd på Vej 1, for de passerede ikke indsatslederbilen, inden de kørte ind på stikvejen til Forurettede 1. Der var adskillige andre patruljebiler, der kørte lige bag dem på vej til stedet, men vidnet så dem ikke. Han ved ikke, om der var andre patruljebiler på stikvejen, da han så tiltalte første gang. Han havde 100% fokus på tiltalte. Han mener, at tiltalte kunne være løbet ned ad Vej 2 eller ned ad stikvejen forbi Forurettede 1's hus. Han vil mene, at tiltalte kunne være kommet forbi indsatslederbilen.

Foreholdt at det fremgår af afhøringsrapporterne, at første gang, vidnet nævnte parfume, var under afhøringen den 6. april 2010, bilag I, D, side 86, forklarede vidnet, at det er muligt, at han ikke i første omgang nævnte noget om parfume. Der skete mange ting på meget kort tid, og der var meget, som han skulle forklare. Han kom senere i tanke om duften af parfume fra tiltalte. Han havde ikke inden da hørt om de tekniske undersøgelser. Han bekræftede, at selve skudepisoden ikke indgik i debriefingen på politigården, fordi statsadvokaten tog over. Han mener, at noget af debriefingen havde fundet sted, da han og hans kollega kom, fordi de først skulle afhøres af statsadvokaten.

Anklageren afspillede videooptagelsen af forløbet.

Vidnet forklarede, at han, efter at have set videoen, er enig i, at tiltalte på grund af de andre patruljebiler ikke havde mulighed for at løbe tilbage ad stikvejen og videre ad Vej 2.

Foreholdt sin forklaring ifølge afhøringsrapport fra statsadvokaten fra afhøringen den 2. januar 2010, bilag I, D, side 80, hvorefter han skulle have forklaret, at "afhørte satte i løb væk fra manden mod fortovet i vestlig

retning. Afhørte blev bange for manden, da han var overbevist om, at han ville slå ham ihjel", bekræftede vidnet denne forklaring. Han frygtede for sit liv, da tiltalte i høj fart løb mod ham med både kniv og økse og øksen hævet og fortsatte med at forfølge vidnet, efter at han havde fået peberspray. Tiltalte havde et aggressivt kropssprog. Derfor valgte vidnet at trække sin pistol. Det er korrekt, som refereret i afhøringsrapport af 2. januar 2010, I, D, side 84, næstsidste afsnit, at det på grund af tiltaltes udtalelser var hans opfattelse, at tiltalte var sur på ham, fordi han skød dårligt og ikke ramte tiltalte. Han tolkede tiltaltes udtalelser sådan, at tiltalte på dette tidspunkt gerne ville slås ihjel. Det er rigtigt, at tiltalte havde fået peberspray, inden han kastede øksen.

Politibetjent Vidne 1 forklarede, at han havde været ved Østjyllands Politi i godt 2 måneder, da episoden fandt sted. Han befandt sig på politigården, da der kom en melding om, at alarmerne hos Forurettede 1 var blevet udløst. Han kørte straks mod Forurettede 1's adresse i en patruljevogn ført af politiassistent Forurettede 3. Vidnet kendte Forurettede 1's adresse fra tidligere opgaver. Patruljevognens udrykningssignal blev slået fra, da de befandt sig ca. ud for Bygning. På vej ned ad Vej 1 i sydlig retning, så han indsatslederens bil bakke ud fra den stikvej, der fører ind til Forurettede 1's hus. Bilen bakkede skråt mod syd, hvorefter den holdt stille. Forurettede 3 sagde: "Vi kører ind", hvorefter de drejede ind ad stikvejen. De havde indsatslederens bil på venstre side, da de drejede. Idet de drejede, observerede han gerningsmanden, som stod i et buskads foran buskene ved indkørslen til stikvejen. Han så mandens ansigt, og at han var mørk. Han husker i dag ikke mandens beklædning, bortset fra at han havde noget grønt på overkroppen. Manden var i bevægelse og havde et fjendtligt blik i øjnene. Han tolkede det som en trussel. Han råbte til Forurettede 3, at der stod en på højre side. Bilen trillede imens videre hen forbi Adresse 1 og standsede. De sprang begge to ud af bilen. Forurettede 3 nåede ud af bilen 1 eller 2 sekunder før ham. Det første han gjorde var at kigge rundt for at få et overblik. Han så manden komme løbende på asfalterealeet ved husene. Det gik meget hurtigt. Manden løb venstre om patruljebilen. Han så nu, at manden holdt en økse i højre hånd hævet over hovedet. Han så ingen kniv. Han så fra siden henover bilen, at Forurettede 3 var nogle få meter væk. Han var opmærksom på, at der kunne være flere gerningsmænd og noget fangede hans blik i venstre side. Det viste sig at være en kollega. Da han igen kiggede henover politibilen, hørte han skud.

Han så som sagt, at manden holdt øksen hævet over hovedet. Han så ikke, at øksen blev kastet. Han er ikke i tvivl om, at manden ville Forurettede 3 noget ondt ud fra den måde, hvorpå manden kom løbende. Han så ikke, at Forurettede 3 sprøjtede peberspray mod manden. Inden han kiggede til venstre, nåede han lige at se, at både Forurettede 3 og manden løb. Han kan ikke sige, hvor langt de løb. Han havde selv trukket sin tjenestepistol, da skuddene faldt. Gerningsmanden lå på jorden, da skuddene havde lydt. Han var henne og kiggede på gerningsmanden, men ikke helt tæt på. Han opfattede, at manden jamrede. Han hørte også, at der blev talt, men ikke hvad der blev sagt. Han kan ikke

sige, hvem der snakkede og hvilket sprog, der blev talt. På det tidspunkt, var han selv lidt "oppe at køre". Han fulgtes med Forurettede 3 tilbage til politigården. Forurettede 3 var forholdsvis rolig og fattet. De snakkede om, at gerningsmanden var kommet til skade og om hvor slemt det var. Forurettede 3 fortalte, at gerningsmanden havde sagt: "Du skyder ad helvede til". Det undrede dem.

Det skal nok passe, at han under statsadvokatens afhøring samme nat, har forklaret som anført i afhøringsrapporten, bilag I, F, side 152, øverste afsnit, at han så en person i buskadsset på bilens højre side, og at manden var i bevægelse, som om han løb. Han mente dermed ikke, at manden decideret løb, men at manden ikke stod stille og ventede. Han opfattede det ikke sådan, at manden var i færd med at løbe væk fra stedet.

Forurettede 3 foretog ikke nogen hård opbremsning. Da vidnet steg ud af bilen og så gerningsmanden komme løbende, så han ingen kolleger eller patruljebiler bagved manden. Det var først senere, da han kiggede til venstre. Han bemærkede ikke, om manden virkede påvirket af peberspray. Han bemærkede heller ikke, at tiltalte lugtede af noget, men han var nok heller ikke tæt nok på. Det tætteste, han kom på manden, var ca. 2 meter.

Politiassistent Vidne 2 forklarede, at han befandt sig på politigården, da alarmen fra Forurettede 1 indgik. Han kørte straks ud til Forurettede 1's bopæl i en patruljevogn ført af Vidne 8. De fulgtes med patruljevognen ført af Forurettede 3 og skiftedes til at køre først ind i og "lukke" de lyskryds, de passerede. Da de kørte ned ad Vej 1, kørte den anden patruljebil lidt foran dem, og de ankom til stedet med få sekunders mellemrum. På vej ned ad Vej 1 bemærkede han en bil lidt længere fremme. Bilen bakkede lidt, og det så underligt ud. Da han kom tættere på, så han, at det var indsatslederens bil. Den holdt underligt og var bakked lidt over mod Vej 2. Patruljebilen ført af Forurettede 3 drejede til højre ned ad stikvejen foran Forurettede 1's hus. Planen var, at vidnet og hans kollega skulle køre om på bagsiden af huset, men vidnet fik i det samme øje på en mørk person, tiltalte, i det sydlige hjørne ved indkørslen til stikvejen, ca. ud for skiltet "Vej 1" på oversigtsfotoet, bilag IV, PQ, side 1400 a. Han sprang straks ud af bilen i krydset ved stikvejen. Han bemærkede da, at tiltalte løb efter Forurettede 3 med noget i hånden. Han kunne ikke se, hvad det var. Tiltalte slog ud mod Forurettede 3 en gang med det, han ikke kunne se, hvad var. Han tænkte, at det ville gå helt galt. Forurettede 3 løb herefter væk fra tiltalte over mod husrækken, og han så, at der blev kastet noget efter Forurettede 3. Han kunne ikke se, hvad det var, men blev klar over, at det var en økse, da han kom derhen. Han befandt sig ca. 15-20 meter fra de to. Udfaldet blev gjort med stor kraft. Øksen blev kastet, ikke bare tabt ud af hænderne. Det bygger han på den hastighed, hvormed øksen røg hen ad jorden. Øksen blev kastet i retning af Forurettede 3's krop og passerede Forurettede 3 i en afstand af ½-1 meter. Han så ikke, at Forurettede 3 sprøjtede peberspray mod tiltalte. Forurettede 3 hoppede over en snedrive og ind på fortovet og fortsatte i løb langs husrækken. Tiltalte løb efter Forurettede 3. Vidnet, som indtil da havde stået ca. midt på ve-

jen, løb efter dem. Mens han løb efter dem, lød der skud, og tiltalte faldt.

Der var efterfølgende rimelig meget panik på, og han gik lidt til og fra tiltalte, mens tiltalte lå på jorden. På et tidspunkt, mens han stod tæt på tiltalte, hørte han ham sige: "Allahu Akbar, Allahu Akbar". Han husker ikke, om han hørte Forurettede 3 og tiltalte snakke sammen. Han kunne se, at tiltalte var skudt i hånden og ved knæet. Han bemærkede ikke, at tiltalte lugtede af parfume, for så tæt på var han ikke. Vidne 8 fulgtes med tiltalte i ambulancen til hospitalet. Han kørte selv i patruljebil til hospitalet. Vidne 8 og han bevogtede tiltalte på hospitalet, før tiltalte skulle opereres. De har sikkert spurgt tiltalte, hvad det hele gik ud på, og hvorfor han havde gjort, som han havde, men han husker det ikke i detaljer. Han husker heller ikke, hvad tiltalte sagde. Vidne 8 skrev vist nok en rapport om det.

Vidnet blev foreholdt, at tiltalte ifølge politirapport af 2. januar 2010, bilag I, H, side 237, på hospitalet inden operationen blev spurgt, hvad han lavede ude på stedet, hvortil han kort svarede: "Hvad tror du?" "Du ved det godt. Lad være med at spørge". Vidnet forklarede hertil, at det huskede han godt nu. Tiltalte var forinden blev vejledt om, at han ikke havde pligt til at udtale sig.

Afstanden mellem den patruljebil, vidnet kørte i, og patruljebilen ført af Forurettede 3, var ca. 50-100 meter, da førstnævnte drejede ned ad stikvejen ved Forurettede 1's hus.

Gjort bekendt med at andre vidner har forklaret, at de så tiltalte stå på det modsatte hjørne, fastholdt vidnet, at tiltalte, som han husker det, stod på det sydlige hjørne ved indkørslen til stikvejen. Han så ikke, hvad Vidne 8 foretog sig, da han selv sprang ud af bilen, men lige efter at han var løbet ind på stikvejen, passerede Vidne 8 ham i patruljevognen. Da han sprang ud af bilen, havde han fokus på tiltalte, ikke på Forurettede 3. Tiltalte befandt sig da i samme side, som vidnet var sprunget ud. Det næste han så var, at tiltalte løb direkte mod Forurettede 3. Forurettede 3 var lige kommet ud af bilen eller var på vej ud af bilen, da tiltalte løb over til ham og gjorde udfald mod ham. Tiltalte begyndte vist nok at løbe, da vidnet steg ud af bilen. Vidnet er i tvivl om, hvorvidt tiltalte havde set vidnet, da tiltalte løb mod Forurettede 3. Han husker ikke, om de slog patruljevognens alarm fra, inden de ankom til stedet. Han befandt sig ca. 15-20 meter bagved tiltalte, indtil skuddene blev afgivet. Afstanden ændrede sig ikke. Tiltalte løb hen mod Forurettede 3, og det virkede voldsomt, da han gjorde udfald mod Forurettede 3. Forurettede 3 løb i det samme skråt over mod fortovet ved rækkehusene og samtidig røg det, vidnet senere konstaterede var en økse, forbi Forurettede 3 og hen ad jorden. Han kunne ikke se, om øksen passerede Forurettede 3 højre eller venstre om, men den passerede i kropshøjde, nok ca. ud for bæltstedet, før den røg hen ad jorden.

Politiassistent Vidne 3 forklarede, at han deltog i den politiaktion, der var, da alarmen blev udløst hos Forurettede 1. Han var med i den pa-

truljebil, der ankom som nr. 3 efter indsatslederens bil, og fulgtes med sin makker, Person 18. På vej ned ad Vej 1, idet de drejede ind ad stikvejen til Forurettede 1's hus, så han, at Vidne 2 kom løbende. Da bilen var svinget næsten helt ind på stikvejen, hørte han smæld og så tiltalte vælte. Han troede først, at det var en kollega, der var blevet skudt. Han var efterfølgende kortvarigt henne ved Forurettede 3 og så, at Forurettede 3 havde styr på tiltalte. De antog dengang, at der var mere end en gerningsmand, og derfor gik han sammen med sine kolleger straks i gang med at sikre området og sikre, at Forurettede 1 var ok. Han prøvede sammen med nogle kollegaer at komme ind ad fordøren til Forurettede 1's hus, men måtte opgive. Han og et par andre kom herefter ind i huset fra bagsiden, via en knust rude ved terrassen. Han gik ind som den første. Der sad en lille pige i sofaen med front mod terrassen med det ene ben oppe. Han har et billede af, at hun var ulykkelig, men kan ikke nærmere beskrive, hvordan. En af hans kolleger tog sig af barnet, mens de andre sikrede huset. De konstaterede i den forbindelse, at Forurettede 1 var meget konfus og svær at kommunikere med. Han hørte, at tiltalte jamrede sig, men ikke at han sagde noget. Han bemærkede ikke, at tiltalte duftede af parfume.

Politiassistent Vidne 8 forklarede, at han den 1. januar 2010 om aftenen sammen med sin kollega, Vidne 2, kørte ud til Forurettede 1's bopæl. De ankom i patruljebil nr. 2. Den første patruljebil kørte kun få meter foran dem, da de kom kørende ad Vej 1 mod syd. Han bemærkede, at indsatslederens bil holdt syd for stikvejen ind til Forurettede 1's hus. Den holdt lidt skævt med forenden ind mod husene, som om den var kørt lidt for langt. De kunne passere højre om den. Den forreste patruljevogn drejede ind ad stikvejen. Omtrent samtidig bemærkede han en person med hætte i det sydlige hjørne ved indkørslen til stikvejen. Personen bevægede sig i samme retning som den første patruljevogn. Vidne 2 sprang ud af patruljevognen, mens de befandt sig i krydset. Deres oprindelige plan havde været at køre om på bagsiden af huset, men han besluttede nu at køre ind ad stikvejen for at være bag ved sin makker. Han lagde ikke mærke til, om den første patruljevogn kørte efter personen med hættten, tiltalte.

Han blev afhørt af en kollega samme nat. Det skal nok passe, at han under afhøringen forklarede, at han og Vidne 2 kørte ca. 25 meter efter den første patruljevogn, da de ankom til stedet. Foreholdt, at han ifølge politirapporten fra denne afhøring, bilag I, f, side 133 har forklaret, at den første patruljevogn var drejet ind til højre og havde fortsat forfølgelsen af tiltalte, da Vidne 2 steg ud af patruljebilen, forklarede vidnet, at han ikke mindes dette. Han havde ikke fokus på, hvad den anden patruljevogn foretog sig, da den drejede ind ad stikvejen, for han var nødt til at bakke patruljevognen, inden han drejede ind ad stikvejen. Da han drejede, så han tiltalte løbe på det sydlige fortov med en kollega fra den første patruljevogn foran og Vidne 2 bagved. Han accelererede og nåede næsten op på siden af tiltalte. Han overhalede Vidne 2 undervejs. Han kan ikke udtale sig om afstanden mellem Vidne 2 og tiltalte. Han passerede også den første patruljebil, som holdt

parkeret på vejen. Den holdt før det sted på oversigtsfotoet, hvor der står "patruljebil". Han husker ikke registreringsnummeret på hverken denne patruljebil eller den, han selv kørte i. Da han nåede næsten op på siden af tiltalte, var der ca. 5 meter mellem tiltalte og kollegaen foran. Det virkede, som om kollegaen var bange og løb væk fra tiltalte. Han så ikke, om tiltalte havde noget i hænderne. Han ville afskære vejen for tiltalte, men nåede det ikke, før der lød skud. Han steg først ud af patruljebilen, da der var blevet afgivet skud.

Overvågningsvideoen fra gerningsstedet blev afspillet.

Vidnet forklarede hertil, at han må være kommet kørende i den bil, som ses komme ind i billedet ca. samtidig med skudafgivelsen, og at den første patruljevogn derfor må have været parkeret længere oppe ad vejen, end han husker det.

Han så ikke tiltalte få peberspray eller kaste en økse. Da han steg ud af patruljebilen fornemmede han, at hans kollega havde styr på situationen, og han gik derfor selv i gang med at sikre området 360 grader. Han var ikke i nærheden af tiltalte, men hørte at en kollega snakkede til tiltalte og spurgte, om han var blevet ramt, og at tiltalte jamrede sig. Han kørte med i ambulancen sammen med en læge og en redder, da tiltalte blev transporteret til hospitalet. Tiltalte var velsoigneret, pæn og nydelig. Han bemærkede ingen duft af parfume, men det var heller ikke det, han havde fokus på. Han kunne se, at tiltalte havde skader på den ene hånd og det ene knæ. Tiltalte var ikke påvirket af noget, som han bemærkede. Han bemærkede ikke, at tiltalte var påvirket af peberspray. Da de kom ind til hospitalet var de i alt 6 personer, som bevogtede tiltalte, men Vidne 2 og han befandt sig tættest på tiltalte. Tiltalte oplyste, at han var alene, at han var kommet med toget til Aarhus, og at han derfra var kørt ud til Forurettede 1 i taxa. Tiltalte grinede og sagde, at vidnet godt vidste, hvad det handlede om, og spurgte vidnet, om han troede på værdier og vidste, at der var noget, der skulle overholdes i krig. Han forstod det sådan, at tiltalte var kommet for at gøre en ende på Forurettede 1's liv.

Han deltog i en briefing 3-4 dage senere, hvor han og hans kolleger hver især fortalte, hvordan de havde oplevet det, de havde overværet.

Ambulancebehandler Vidne 10 forklarede, at han og hans kollega kørte i ambulance til stedet. De fik først at vide, at der var sket tilskadekomst, og senere at en mand var blevet skudt af politiet. Da de kørte tiltalte til hospitalet, sad han bag i ambulancen sammen med en læge og en politibetjent. Han sad ved tiltaltes hovedgærde. Tiltalte var ramt i benet og i hånden. De bevægede sig lidt rundt i kabinen. Han kunne godt se, at tiltalte havde fået peberspray, da det hang i luften, men det var ikke noget, de gjorde noget ved. Han vurderede, at tiltalte ikke havde fået peberspray direkte i øj-nene, og at det ikke var nødvendigt med behandling. Han er bekendt med pe-

berspray og har selv prøvet at få det. Han bemærkede ikke, at tiltaltes øjne løb i vand.

Foreholdt sin forklaring ifølge politirapport fra afhøringen den 12. januar 2010, tillægsekstrakt I, side 1720, 3. afsnit, hvorefter han skulle have forklaret, at "der var lidt blod, der passede med skaden i hånd og knæ. Der var ikke andre skader på patienten, bortset fra hans øjne løb i vand. Vidnet kunne "dufte"peberspray i luften, og der var også en af politifolkene, der hostede lidt. Vidnet tænkte, at politimanden også var ramt af peberspray", bekræftede vidnet denne forklaring. Som vidnet husker det, duftede tiltalte ikke af parfume. Han sad lige ved siden af tiltalte.

Vidne 4 forklarede, at han er taxachauffør, og at han var på arbejde den 1. januar 2010 om aftenen. Han blev præget af tiltalte foran Aarhus Banegård ved 21-tiden. Tiltalte bad om at blive kørt til Vej 1, og spurgte, hvor lang tid turen varede. Vidnet fortalte, at turen tog ca. 15 minutter, afhængig af trafikken mv. Der var ikke anden snak mellem dem på turen. Da de kom ud til Vej 1, sagde tiltalte, at vidnet bare kunne stoppe og sætte ham af. Tiltalte fortalte, at han godt kunne finde stedet selv, fordi han havde været der et års tid før. Tiltalte fortalte ikke, i hvilken anledning, han havde været der, og om han havde besøgt familie eller andre. Tiltalte sad på passagersædet ved siden af ham. Han lagde ikke mærke til noget specielt ved tiltalte og bemærkede ikke, at han duftede af parfume. Han satte tiltalte af for enden af den første stikvej i Vej 1. Da tiltalte havde betalt, kørte vidnet med det samme videre ad Vej 1. Det var mørkt, og han så ikke, hvor tiltalte gik hen, da han var blevet sat af.

Vidne 5 forklarede, at tiltalte boede hos ham i hans lejlighed i By 2 fra september 2009 indtil anholdelsen. Vidnet arbejder som taxachauffør. Tiltalte flyttede ind i hans lejlighed, fordi han ikke havde noget sted at bo. Det var en fælles bekendt, som spurgte, om tiltalte midlertidigt kunne bo hos vidnet, indtil tiltalte fandt sit eget sted. Tiltalte flyttede ind i slutningen af september eller i oktober 2010. På det tidspunkt var der udover vidnet og vidnets kone tilmeldt to af vidnets venner på adressen. De to venner boede der dog ikke rigtig. Hans kone opholdt sig dengang i Egypten i forbindelse med et længerevarende besøg hos et af deres børn. De har også en voksen søn, som bor på Frederiksberg.

Tiltalte rådede over et værelse i lejligheden og havde adgang til stue og køkken. De så ikke meget til hinanden, for vidnet arbejder typisk fra kl. 16 til tidlig morgen og sover om dagen. De talte sjældent sammen og har ikke talt om politik og religion. De har heller ikke talt om Muhammed-tegningerne, og han har aldrig hørt tiltalte tale om dem, heller ikke i telefonen. Han er muslim, og tiltalte er også muslim. Han har ikke opfattet tiltalte som en speciel muslim. Han har et trådløst netværk i lejligheden. Tiltalte havde lov til at benytte den trådløse netforbindelse. Vidnets pc er ikke blevet brugt af andre end ham selv og hans søn. Vidnet har læst somaliske avisers hjemmesider på

nettet, men har ikke søgt på al-Shabaab eller lignende. Han har heller ikke søgt på indkøb af våben, økse og/eller sværd. Han ved ikke, hvad tiltalte la-vede i lejligheden, når han ikke sov, for da var han der jo ikke selv. Han ken-der overhovedet ikke tiltaltes børn og familie og synes heller ikke, at han kender tiltalte. Vidnets søn har sin egen lejlighed på Frederiksberg, men har nøgle til vidnets lejlighed og kommer der sommetider, også når vidnet ikke er hjemme. Vidnets computer står i stuen. Når man tænder computeren, kom-mer man automatisk ind uden kode. Hans søn benytter også computeren. Han ved ikke, hvad sønnen bruger den til, men de unge ser mest film og chat-ter. Han har og havde også dengang et skur, som hører til lejligheden. På det omhandlede tidspunkt havde han mistet den sidste af 3 nøgler til skuret. En af hans venner har benyttet skuret til opbevaring af nogle ting. Tiltalte brugte ikke skuret og havde ikke nøgle til det. Vidnets søn har brugt skuret og har også haft en nøgle dertil, men mistede nøglen.

Anklageren dokumenterede antropologisk undersøgelse af 23. september 2010, bilag IV, PQ, side 1411.

Cand.scient, ph.d. Vidne 6, Retsantropologisk Enhed, Retspatolo-gisk Afd., Retsmedicinsk Institut, forklarede med udgangspunkt i 4 stillfotos fra videooptagelsen ud for Forurettede 1's hus, at de har været på stedet og foretaget opmålinger. Vidnet har udtaget 3 situationer vedrørende økse-kastets forløb. På foto bilag 1 markerer den røde pil det sted, hvor man første gang med sikkerhed kan se øksen på videoen. På foto bilag 2 angiver den røde pil det sted, hvor øksen første gang rammer jorden. Det fremgår af video-optagelsen, at politimanden flytter vægten fra sin højre fod til sin venstre fod. Øksen lander med hovedet nedad og skaftet stort set lodret. Øksens place-ring er angivet til venstre for den røde pil, og det ses, at øksen roterer lodret fra 1. til 2. punkt. Mellem 2. og 3. punkt glider øksen henover asfalten.

Forsvareren fremlagde et støttebilag og redegjorde for en opmærkning på gulvet i retslokalet, som han havde foretaget, til illustration af øksens ned-slagspunkt i forhold til tiltaltes og politimandens formodede placeringer.

Vidnet forklarede hertil -foreholdt politiassistent Forurettede 3's forkla-ring -at denne illustration ikke passer så godt med politiassistent Forurettede 3's forklaring om, at øksen passerede på hans højre side i en afstand af ca. ½ me-ter fra hans hoved. Ud fra foto bilag 1 landede øksen længere tilbage i bille-det og har højst sandsynligt passeret på politimandens venstre side i liv- eller lårhøjde. Man kan ikke på videoen se, hvor øksen passerer politimanden. Man kan heller ikke se, hvor manden stod, da han kastede øksen, og man kan ikke angive afstanden mellem økse-kasteren og politimanden. Man kan ikke se den vinkel, som øksen kommer ind i billedet på. Ved øksens første ned-slag, går øksen meget lodret nedad. Dette tyder på, at tiltalte har stået rela-tivt tæt på politimanden. Videoen er optaget med teleobjektiv, hvilket kan gøre det vanskeligt at vurdere dybden i billedet. Dette illustreres ved at sam-menholde opstillingen af målerammer i bilag 4 og 5. På bilag 4 ses, at de 3

rammer står i næsten samme plan, mens bilag 5 viser, at rammerne står i forskellig dybde. Idet politimanden flyttede sin vægt fra højre til venstre fod, bevægede han sig i retning af øksens bane.

Anklageren dokumenterede kriminalteknisk erklæring, bilag IV, PQ, side 1407.

Konsulent Vidne 7, Kriminalteknisk afdeling, Våben-sektionen forklarede, at de efter at have set videooptagelsen igennem har for-søgt at genskabe situationen med øksekastet over forskellige afstande. De havde opsat en træplanke i en højde på ca. 30 cm, svarende til højden af kantstenen og snedreven. De afviste hurtigt, at afstanden mellem politimanden og gerningsmanden var 2 meter eller derunder, idet øksen i så fald ville have været synlig i kamerabilledet, idet gerningsmanden slap øksen. Alle kast med øksen blev udført som overhåndskast. De forsøgte at efterligne øksens første nedslag i asfalten med øksehovedet nedad og økseskaftet opad. Vidnet kastede mange gange. Ved kast i en afstand af 3 meter kunne vidnet i 40-50% af tilfældene få øksen til at bevæge sig over den opsatte planke. Dette lykkedes ikke ved kast i en afstand af 4-5 meter. Man skulle kaste hårdt for at få øksen til at hoppe op, svarende til at man flækker brænde. Ellers ramte øksen ikke med dobbelt nedslag som det ses på videooptagelsen. Ved kast i en afstand af 4-5 meter kunne de ikke få øksen til at ramme jorden med op-spring. Øksen ville hellere hen og vælte planken. Vidnet har også flere gange prøvet at nærmest tabe øksen. I intet tilfælde kunne han få øksen til at hoppe op igen.

Konklusionen er, at øksekafteren med et overhåndskast ikke kunne have stå-et tættere på træfpunktet end 2 meter og ej heller længere væk end 4 meter.

Der blev afspillet uddrag fra et tv-indslag bragt af TV2 Østjylland om undervisning af politiansatte i anvendelsen af peberspray.

Politiassistent Vidne 9, Politiskolen, København, forklarede, at peberspray binder sig til øjets nerveender, som er forbundet med centre i hjernen. Smerte er kroppens faresignal, og smertepåvirkningen fra peberspray i øjnene bevirker, at man lukker øjnene. Han har selv prøvet at blive sprøjtet med peberspray. Reaktionen på peberspray kan være meget forskellige og afhænger af, hvor meget peberspray, der gives, og hvor beslutsom den person, der får pebersprayen, er. Ikke alle reagerer lige hurtigt og lige kraftigt, men de fleste reagerer inden for få sekunder - minutter. Han har deltaget i et træningsprogram med øvelser. Øvelserne viste, at alle, der var i færd med at udføre en opgave, når de fik peberspray, var i stand til at fortsætte hermed i 30-50 sekunder, men når opgaven var færdig, lukkede kroppen ned. Hvis man håndterer smerter godt, eller der af anden årsag ikke er forbindelse til centrene i hjernen, udsættes reaktionen. Pebersprayen skal ind i øjnene for at opnå effekt. Peberspray på øjenomgivelserne giver også en effekt, fordi det ikke kan undgås, at sprayen i et vist omfang kommer ind i

øjnene, men naturligvis ikke i så store mængder, som hvis det bliver sprøjtet direkte imod øjet. Der er vist nok 54 ml i en peberspraybeholder. Man bruger det, der er nødvendigt, for at løse opgaven, dvs. at man sprøjter, indtil man ser en effekt. Det er forskelligt, hvor meget der skal til. 2 sekunders spray skulle i de fleste tilfælde være nok til at påvirke gerningsmanden, men man bliver som sagt ved med at sprøjte, indtil man ser en effekt, hvis man har mulighed for det. Hvis man ikke har mulighed for at fortsætte, indtil man ser en reaktion, må man anvende et andet magtmiddel. Man kan nok sprøjte ca. 5 gange i løbet af 2 sekunder. Herefter er beholderen formentlig også ved at være tømt."

Analytiker Vidne 11, Center for Terroranalyse, PET forklarede, at han er journalist og har en bachelor i statskundskab. Han har 6 års bred erfaring i emnet terror. Center for Terroranalyse er et fusionscenter, der blev oprettet i januar 2007 og består af medarbejdere fra Udenrigsministeriet, Forsvarets Efterretningstjeneste (FET), Beredskabsstyrelsen og Politiets Efterretningstjeneste (PET). Centrets opgave er at analysere og vurdere terror-truslen mod Danmark, både i Danmark og i udlandet. Det beskæftiger sig med tendenser og analyse af terrorrelaterede emner og søger blandt andet oplysninger via åbne kilder, som f.eks. forskningsrapporter fra institutioner, der arbejder med terrortrusler. De søger bredt og konkret.

Det materiale, der er forelagt for PET i nærværende sag, er åbent materiale, og der indgår ikke heri klassificeret materiale. De fik af anklagemyndigheden til opgave at systematisere og vurdere materialet. Vidnet er ikke ekspert i is-lam eller i rituelle ting i relation til islam. Materialet fra anklagemyndigheden er dels en tegning eller et organogram, dels de internetsøgninger, som tiltalte har foretaget. Dette materiale har de kigget på og analyseret.

Det såkaldte organogram er et historisk statusbillede af situationen i Somalia i perioden fra omkring juni 2006 og frem til foråret 2008. Ikke alle oplysninger, der fremgår af tegningen, er tilgængelige via åbne kilder. Det er CTA's opfattelse, at den, der har fremstillet tegningen, har foretaget en vurdering på baggrund af sit kendskab til de forskellige fraktioner i Somalia. Der er endvidere skitseret en intern forbindelse til to terrororganisationer, Al Qaeda og Taliban. Det er kompliceret at analysere situationen i Somalia med de forskellige grupperinger.

Vidnet redegjorde nærmere for analysen af tegningen med udgangspunkt i rapport af 11. august 2010, ekstrakt C, side 1.

Anklageren dokumenterede forsiden af det stykke A4-papir, hvorpå omtalte tegning findes på bagsiden, bilag III, O, side 1022-1023. Forsiden indeholder en dagsorden til et møde den 23. februar 2008.

Vidnet forklarede, at han ikke havde kendskab til, at somaliere i Danmark holdt sådanne møder, men at han heller ikke nødvendigvis ville høre herom.

Anklagemyndigheden har bedt CTA om at forholde sig til, hvad tegningen kunne forestille og ikke om tiltaltes rolle heri. CTA har i forbindelse med analysen inddraget det forskningsmateriale, der siden er udarbejdet. De enkelte ord i papiret er og var offentligt tilgængelige, men det er de vurderinger, der er lagt ned over forbindelserne mellem de enkelte bokse i papiret, der ikke stammer fra offentlige kilder. Det er korrekt, at næsten alle bokse i papiret via pile er forbundet med andre bokse.

Foreholdt tiltaltes forklaring om at forbindelsen mellem punkt 8 og 16/17 er udtryk for, at foredragsholderen oplyste, at al-Shabaab måske mest lignede Al Qaeda/Taliban som organisation, forklarede vidnet, at han overhovedet ikke kan afvise denne forklaring.

Han er bekendt med, at der er en overvågning af Somalia fra FN's side, og at FN jævnligt udarbejder rapporter. Han mener, at disse rapporter laves i forhold til det støttee arbejde, der foregår i Somalia for at hjælpe befolkningen.

De forbindelser, der er tegnet ind i papiret, kræver en vurdering, og den, der har udfærdiget papiret, har gjort sig indgående tanker herom. Disse vurderinger er ikke nødvendigvis udtryk for, at fremstilleren er en del af al-Shabaab. Al-Shabaab er en militant islamisk gruppe, der kæmper for indførelsen af en islamisk stat i Somalia. Al-Shabaab er bl.a. karakteriseret ved en hård fortolkning af Sharia og har indført forbud mod utroskab og vestlig musik samt mod, at kvinder arbejder i det offentlige. Utroskab straffes ved stening af kvinden, og der har været gennemført afhugning af lemmer i forbindelse med tyveri. Al Qaeda har flere gange i 2006 opfordret til støtte til al-Shabaab i Somalia. Al-Shabaab har svaret igen og takket for støtten. Al-Shabaab udgav løbende propagandavideoer, og den i rapporten omtalte video af 30. september 2008 er en af dem. Der er en lang række militante islamiske organisationer, der producerer propagandavideoer. De giver heri udtryk for deres opfattelse af verdensbilledet. Det kan ske, at en anden organisation melder sig ind og siger tak for en opbakning, der er udtrykt i en video. Den omtalte video af 30. september 2008 er ikke en, som er fundet i tiltaltes internetsøgninger.

Anklageren afspillede dele af den omtalte video.

Vidnet forklarede nærmere herom med udgangspunkt i rapport af 14. juli 2010.

Anklageren dokumenterede fra rapport om al-Shabaab af 14. juli 2010, udarbejdet af CTA, bilag E, side 1.

Vidnet forklarede, at siden al-Shabaab den 2. januar 2010 udsendte et dementi af at have været involveret i overfaldet på Forurettede 1, har al-Shabaab givet udtryk for anerkendelse af og sympati med tiltaltes handling. Der er tale om offentligt tilgængelige oplysninger. Al-Shabaab har opfordret muslimske somaliere, der er bosat udenfor Somalia, til at vende tilbage til

Somalia og melde sig til kampen. Der er bl.a. en video fra 22. november 2010, hvori en svensk somalier, der er vendt tilbage til Somalia, taler, jf. nævnte rapport, side 8. Person 6, som tiltalte har søgt oplysninger om på internettet, var en velkendt person. Han var en militant islamist i Al Qaeda i Østafrika og var mistænkt for at have deltaget i blandt andet angreb på den amerikanske ambassade i Dar es Salaam i Tanzania i 1998. Han blev dræbt under et amerikansk angreb i Somalia den 14. september 2009. Han optræder i en al-Shabaab video fra august 2008, hvori det siges at al-Shabaab er en del af Al Qaedas globale kamp. CTA tilskriver videoen af 30. september 2008 al-Shabaab, da al-Shabaabs logo optræder hele vejen igen-nem videoen. Det er endvidere et gennemgående tema i al-Shabaabs videoer, der vises i denne video. Den kommunikation mellem al-Shabaab og Al Qae-da, som de forholder sig til i CTA, er de videoer, der udgives. Disse videoer uploades til hjemmesider. Blandt militante islamistiske grupper opfattes Jihad som et voldeligt forsvar for deres religion. Der er imidlertid tale om et meget omdiskuteret begreb. Man skelner mellem den store og den lille Jihad. Den store Jihad er den enkelte persons åndelige kamp for at være en god muslim, mens den lille Jihad handler om, at man skal forsvare sig som muslim, hvis man angribes. Det er et gennemgående tema, at de folk, der dør under for-svar af Jihad, er helte. Der er i videoer m.v. en hyldest af dem, der ofrer sig for kampen.

Forsvareren fremlagde rapport om Jihad begrebet og terror, udarbejdet af CTA, og dokumenterede sammenfatningen side 1.

Anklageren dokumenterede rapport af 8. november 2010 om forberedelsesritualer blandt militante islamister, udarbejdet af CTA, bilag A, side 1.

Vidnet forklarede foreholdt tiltaltes forklaring, at han er enig i, at det er et normalt muslimsk ritual at parfumere sig og barbære kropsbehåringen. Sådanne ritualer indgår dog i vurdering af konkrete sager som indikation af, at der er tale om terror. Et videotestamente indgår som en speciel indikation af forberedelse til terrorhandlinger.

Reaktionerne på Muhammedtegningerne blandt militante islamiske grupper toppede efter genoptrykningen i 2008. Der er dog fortsat stadig stor opmærksomhed omkring tegningerne, og de giver stadig anledning til bekymring. De er markante faktorer i terrortruslen mod Danmark og anvendes blandt militante islamiske grupper i deres propaganda. En anden årsag til bestemmelse af trusselsbilledet er det forhold, at de vestlige lande har militær i muslimske lande, eksempelvis i Afghanistan og tidligere i Irak.

Den første trykning af Muhammed tegningerne den 30. september 2005 medførte i 2006 en generel folkelig protest i de muslimske lande med store demonstrationer, flagafbrændinger og afbrænding af billeder af danske politikerer samt angreb mod ambassader. Senere har de militante grupper haft fokus på tegningerne, specielt i forbindelse med genoptrykningen den 13. feb-

ruar 2008, idet disse grupperinger bruger tegningerne i deres propaganda.

Foreholdt tiltaltes forklaring om at De Islamiske Domstole måtte flygte efter Etiopiens invasion af Somalia bekræftede vidnet, at De Islamiske Domstole efter invasionen fortrak til andre lande, men han ved ikke, om de tog ophold i Asmara. De Islamiske Domstole bestod af en række af de lokale sharia domstole, der havde etableret sig op igennem 1990'erne og tiltaget sig mere og mere magt. De samlede sig i sommeren 2006 og erobrede Mogadishu.

Anklageren dokumenterede rapport ad overvågningskameraer, bilag I, G, si-e 217.

Vidne 12 forklarede, at han er lektor i islamiske studier ved Aarhus Universitet. Før han kom til Aarhus Universitet, underviste han i 20 år på det amerikanske universitet i Cairo. Han har også undervist og forsket i terrorisme. Hans primære emner er islam og arabisk, hans sekundære emne er terrorisme.

Martyrium er et begreb inden for islamisk lov, som muslimerne forstår den. De fleste har den opfattelse, at martyrer går direkte i himlen. Man må skelne mellem to kategorier af martyrer, når man ser på de betingelser, religionen kræver opfyldt for at opnå martyrium: de, der dør i slag under visse betingelser, og de, der dør på pilgrimsrejse. Hvad angår den første kategori mener nogle, at slaget/krigen skal være mellem muslimer og ikke-muslimer om muslimsk territorium. Kamp mellem to muslimer tæller således ikke. Nogle mener, at konflikten mellem den vestlige og muslimske verden kan sidestilles med et slag. Denne argumentation anvendes i relation til selvmordsbombninger, og selvmordsbombninger kan efter de pågældendes opfattelse også føre til martyrium. Selvmord er i en vis forstand det modsatte af martyrium. Hvor et martyrium fører én i himlen, vil et selvmord normalt sende én den modsatte vej. De fleste muslimer anser selvmordsbombere som selvmordere. Andre muslimer -men bestemt en minoritet -har den opfattelse, at selvmordsbombninger kan medføre martyrium, hvis døden er nødvendig og vigtig for at opnå målet. Hvis man kan opnå målet/gennemføre sin handling, uden at det er nødvendigt at dø, men man alligevel vælger at dø, betragtes det som et almindeligt selvmord.

Gjort bekendt med, at tiltalte har forklaret, at han ikke ville have opnået martyrium men det modsatte, hvis han havde ladet sig dræbe af politiet, da han kom ud fra Forurettede 1's hus, forklarede vidnet, at 99,9% af alle muslimer vil være enige heri. Man kan som følge af selve autoritetsstrukturen i islam aldrig sige, at der er 100 % enighed om noget, med mindre det drejer sig om helt fundamentale begreber.

Han har haft lejlighed til at se de sammenfatninger, PET har udarbejdet til brug for denne sag. Som han ser det, er der en eneste handling, som er helt særlig for forberedelsen til en terrorhandling, nemlig udarbejdelsen af et sær-

igt "testamente", som laves til propagandabrug. Der har været eksempler på, at terrorister, der forberedte sig på et martyrium, påførte sig parfume og bar-erede kroppen, men dette er noget som indgår i mange muslimske mænds daglige renselse. Det er mere almindeligt blandt muslimske mænd end vestli-e mænd at bruge parfume, og kropsbarbering er også almindeligt blandt muslimske mænd. Islam har nogle anbefalinger i relation til mænds behåring: 1) hår på hovedet bør være kort 2) man bør have skæg 3) man bør barbere kønshårene. Man kan normalt gå ud fra, at en mand, der følger de to første anbefalinger, også følger den tredje. Om man følger anbefalingerne afhænger af, hvem man er, og hvor man befinder sig, og har intet at gøre med martyri-m og terrorisme. Det materiale, som er samlet i mappe D er altsammen of-entligt tilgængeligt. Der findes ingen undersøgelser, der viser, hvor mange, der besøger denne slags hjemmesider, men det enorme antal hjemmesider ty-er på, at der er stor interesse og mange besøg. Der er 3 lag af Jihad hjem-esi-der på nettet. Det øverste lag består af offentlige hjemmesider med pro-agan-davideoer m.v., som lægges åbent ud til alle interesserede. Det næste lag er mere lukkede chatrooms for folk, der i forvejen er inde i de kredse. Det tred-je lag, "the dark web", er ikke tilgængeligt via f.eks. Google. Der er intet af det materiale, han er blevet forelagt, som indikerer, at tiltalte har fo-etaget søgninger i lag 2 og/eller lag 3. En person, der søger på lag 3, ville nok også holde sådanne søgninger utilgængelige af operationelle grunde.

Han er ikke ekspert i interne somaliske politiske forhold, men det første han tænkte, da han blev præsenteret for det såkaldte organogram, var, at det lig-edede noter fra en forelæsning eller lignende, og at det lignede islamistiske no-er. Somalisk politik baserer sig ofte på islamistiske organiseringer. Somalias politik involverer klaner, udenlandske lande og den midlertidige føderale re-ering, som den kaldes, men herudover er alle andre grupperinger islamistis-e i en eller anden forstand. I papiret optræder der nogle organiseringer, han ikke kender til, men han er som sagt heller ikke ekspert, og situationen i So-alia er ualmindelig kompliceret.

En terrororganisation kan defineres ud fra hundredvis af forskellige kriterier, såvel akademiske som juridiske. En undersøgelse af de mange definitioner, som anvendes, konkluderede, at det eneste, der er enighed om er, at terroris-e indbefatter vold. Begrebet terror blev første gang brugt for at beskrive den politik, der blev ført af den franske regering efter revolutionen. I de sid-te 30-40 år er begrebet mere eller mindre blevet anvendt som vi bruger det i dag, men brugen afhænger af, hvem man taler om. Én ting er dog sikker: der er ingen, der beskriver sig selv som terrorist. Et terroristmål er normalt ikke tilfældigt som sådant. Hvis man vil angribe USA vil man f.eks. angribe et -tilfældigt - udvalg af amerikanere og ikke et -tilfældigt - udvalg af russere. Det vil typisk være en repræsentant for staten eller et tilfældigt udvalg af bor-ere i staten, som er mål for en terroraktion. Da terroren begyndte at brede sig i det 19. århundrede, gik man typisk efter ledende statsoverhoveder, kon-er, præsidenter o.s.v. Den slags mål er meget sværere at nå i dag, og derfor ret-tes opmærksomheden nu især mod almindelige mennesker, der repræsen-erer

deres land i kraft af, at de er borgere i landet.

Forberedelsen af et testamente er som sagt det eneste, der adskiller mange muslimers daglige renselse og forberedelsen til et martyrium. Terrorister arbejder typisk i grupper, og en af de andre medlemmer af gruppen vil typisk sørge for at offentliggøre testamentet, når terrorhandlingen er udført. Hvis der står en organisation bag en terrorhandling, vil organisationen normalt stå frem efterfølgende og tage ansvaret for handlingen. Det er jo en stor del af formålet med terrorhandlingen."

Skyldspørgsmålet

Der er i retsmødet den 3. februar 2011 afsagt følgende

Kendelse

Forhold 1

Et enigt nævningeting udtaler:

Det lægges efter bevisførelsen til grund, at tiltalte den 1. januar 2010 ca. kl. 22 indfandt sig på Forurettede 1's Adresse 1, By 1, med en økse og en kniv. Med øksen slog han en sikret rude i havedøren i stykker og trængte ind i stuen. Han fortsatte videre ind i huset for at lede efter Forurettede 1. Han kunne ikke finde Forurettede 1 og gik ud af huset, men løb tilbage og ledte og konstaterede, at Forurettede 1 havde låst sig inde i badeværelset. Tiltalte slog herefter med øksen gentagne gange på den særligt sikrede dør til badeværelset samtidig med, at han råbte ind til Forurettede 1. Det er uklart, hvad tiltalte råbte, men på baggrund af Forurettede 1's vidneforklaring sammenholdt med lydoptagelsen af Forurettede 1's alar-mopkald til politiet lægges det til grund, at tiltalte var voldsomt ophidset og fremtrådte særdeles truende både verbalt og ved med voldsom kraft at slå på døren til badeværelset.

Det lægges videre til grund, at tiltalte i dagene forud for den 1. januar 2010 havde forberedt sig grundigt. Han havde således på internettet søgt oplysninger om Forurettede 1's bopæl og kort før lukketid den 31. december 2009 købt øksen, ligesom han havde slebet kniven. Både dagen inden han tog til Aarhus, og samme dag havde han ringet til familie og venner i Danmark og Somalia og fortalt, at der var risiko for, at han ikke kunne kontakte dem i længere tid.

På baggrund af dokumentationen af tiltaltes søgninger på internettet sammenholdt med hans forklaring herom lægges det til grund, at tiltalte i perioden oktober-december 2009 blandt andet søgte en række oplysninger i relation til Forurettede 1 og Muhammed-tegningerne. To dage inden han tog til Aarhus, så tiltalte på internettet en video med Person 3, der taler om

Muhammed-tegningerne og om, at prisen for tegningerne vil blive meget høj.

Tiltalte var bekendt med, at han igennem længere tid var blevet overvåget af Politiets Efterretningstjeneste, og han formodede, at Forurettede 1's bolig var sikret, blandt andet via overvågningskameraer, hvorfor der var stor risiko for, at han blev pågrebet af politiet. Tiltalte valgte at fortsætte sin aktion, uanset at han, da han stod foran hoveddøren, konstaterede at der foruden Forurettede 1 var et lille barn i huset. Tiltalte vidste således, at der var store omkostninger forbundet med aktionen.

På denne baggrund og under hensyn til tiltaltes beslutsomhed, vedholdende søgen og voldsomme fremfærd, da han trængte ind i Forurettede 1's hus, herunder særligt at han var i besiddelse af både en økse og en skarpsleben kniv, finder retten, at det er godtgjort, at tiltalte havde til hensigt at dræbe Forurettede 1, og at hans forehavende kun blev forhindret af den sikrede dør og politiets hurtige ankomst. Tiltaltes forklaring om, at hans formål med at bryde ind i Forurettede 1's hus alene var at true Forurettede 1, afvises derfor som utroværdig.

Tiltalte er derfor skyldig i forsøg på manddrab, jf. straffelovens § 237, jf. § 21.

Muhammed-tegningerne, som blev bragt første gang i Medie den 30. september 2005, og debatten om dem har affødt voldsomme reaktioner verden over, herunder angreb på danske statslige institutioner, og sat grundlæggende principper for et demokratisk samfund under pres, såsom retten til frit at ytre sig inden for lovens rammer og at deltage i den offentlige debat. Reaktionerne er ikke ophørt.

Forurettede 1 har som en af tegnerne af Muhammed-tegningerne haft en kolossal offentlig bevågenhed og fremstår som personificeringen af tegningerne og forsvaret for dem. Dette har medført, at han - hvilket er offentligt kendt - lever under særlig politimæssig beskyttelse.

Bestemmelsen i straffelovens § 114 blev gennemført i 2002 til opfyldelse af de krav, der er opstillet i EU-Rådets rammeafgørelse af 13. juni 2002 om bæmpelse af terrorisme, og det er i forarbejderne forudsat, at bestemmelsens rækkevidde fastlægges i overensstemmelse med rammeafgørelsen og den rådserklæring om terrorismedefinition, som blev vedtaget på rådsmødet den 6.-7. december 2001.

Medlemmer af de partier, der senere vedtog lovforslaget, har i Retsudvalgets betænkning over lovforslaget (FT 2001/02, 2. samling, B.1466) bl.a. anført:

"...at begrebet terrorisme er defineret i forhold til den legitime stat, der bygger på de universelle værdier: menneskets værdighed, frihed, lighed og solidaritet, respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder. Den legitime stat bygger på princippet om demokrati og retsstatsprincippet. Terrorismen udgør en trus-

sel for demokratiet, den frie udøvelse af menneskerettighederne og den økonomiske og sociale udvikling."

Det anføres samme sted, at partierne lægger vægt på, at bestemmelsen i § 114 fortolkes i lyset af den erklæring, som EU-landene nåede til politisk enighed om, og det hedder herom blandt andet:

"Efter denne erklæring omfatter rammeafgåelsen "handling, som alle Den Euro-pæiske Unions medlemsstater anser for alvorlige overtrædelser af deres straffelove, begået af personer, hvis mål er en trussel mod deres demokratiske samfund, der re-spekterer retsstatsprincippet, og mod den civilisation, disse samfund bygger på."

Retten finder på denne baggrund, at et (forsøg på) drab på Forurettede 1 i Forurettede 1's eget hjem for at have tegnet en af Muhammed-tegningerne og efterfølgende at forsvare retten til at tegne den må betragtes som et forsøg på at skræmme befolkningen i alvorlig grad og at destabilisere eller ødelægge et lands grundlæggende politiske, forfatningsmæssige, økonomiske eller samfundsmæssige strukturer, og at handlingen i kraft af sin karakter og den sammenhæng, hvori den blev begået, var egnet til at tilføje Danmark alvorlig skade, jf. straffelovens § 114, stk. 1, nr. 1.

Tiltalte har om baggrunden for at opsøge Forurettede 1 forklaret, at han ikke anså tegningerne for stødende i sig selv, men at han følte sig provokeret af Forurettede 1's efterfølgende gentagne forsvar for berettigelsen af disse uden tanke for den krænkelse, som tegningerne havde påført muslimer. Det må således lægges til grund, at tiltaltes handling var rettet mod Forurettede 1 som tegner af en af tegningerne og deltager i debatten om disse.

Tiltalte har i perioden fra september 2009 frem til gerningstidspunktet mange gange søgt informationer på internettet om militante islamiske grupperingers holdninger til og reaktioner på Muhammed-tegningerne og Forurettede 1, og det må efter sagens oplysninger, herunder tiltaltes egen forklaring, lægges til grund, at tiltalte generelt er engageret i og velorienteret om samundsforhold, også forhold udenfor Somalia.

Retten finder på dette grundlag, at tiltalte har vidst, at et drab på Forurettede 1 var egnet til at medføre konsekvenser som anført ovenfor.

Tiltalte er derfor skyldig i tiltalen for terrorisme ved at have forsøgt at dræbe Forurettede 1.

Forhold 2

Et enigt nævningeting udtaler:

Tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldig. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig.

Forhold 3

Et enigt nævningeting udtaler:

Retten lægger efter videoovervågningen sammenholdt med vidneforklaringerne afgivet af politiassistent Forurettede 3, politibetjent Vidne 1 og politiassistent Vidne 2 til grund, at tiltalte stod i et buskads på hjørnet af Vej 1 og stikvejen ind til Forurettede 1's hus, da den første patruljevogn kørte ind ad stikvejen. Patruljevognen stoppede ca. midt på vejen foran ejendommen Adresse 1, og Forurettede 3 sprang ud fra førersiden. Tiltalte, der på det tidspunkt kom løbende i vestlig retning ad stikvejens sydlige fortov med en økse i højre hånd og en kniv i venstre hånd, skråede nu ud på vejen og fortsatte i løb hen imod Forurettede 3, samtidig med at han hævede øksen over hovedet. Forurettede 3 trådte et par skridt tilbage med front mod tiltalte, og da tiltalte befandt sig i en afstand af ca. 5-6 meter fra Forurettede 3, trak Forurettede 3 sin peberspray og sprøjtede peberspray mod ham. Tiltalte kastede øksen i retning mod Forurettede 3, der herefter vendte sig om og skiftede retning, idet han løb ind over en snedrive, op på det sydlige fortov og derfra op langs husrækken i vestlig retning for at komme væk. Tiltalte fortsatte i løb efter Forurettede 3, ligeledes ind over snedriften, op på fortovet og op langs husrækken. Herefter blev tiltalte ramt af skud fra Forurettede 3 og faldt.

Billederne i den sammenklippede video fra de 7 overvågningskameraer viser ikke selve øksekastet, men det ses, at øksen ramte jorden første gang tæt ved Forurettede 3's højre fod, hvorefter den sprang op, ramte jorden på ny og herefter gled hen ad fortovet. Det må efter den tekniske undersøgelse antages, at øksen er blevet kastet med et hårdt overhåndskast, da tiltalte var mere end 2 meter, men mindre end 4 meter fra Forurettede 3.

Efter resultatet af den antropologiske undersøgelse og vidneforklaringen fra cand. scient Vidne 6, der støttes af vidneforklaringen fra Vidne 2 lægger retten desuden til grund, at øksen passerede Forurettede 3 på dennes venstre side, ca. i liv-eller lårhøjde. Afstanden mellem Forurettede 3's højre fod, som den var placeret, da øksen første gang ses i billedet, og det første øksenedslag skønnes i den antropologiske undersøgelse at have været mellem 1,49 m og 3,58 m og nok omkring 2,20 meter.

Retten afviser på denne baggrund tiltaltes forklaring om, at han blot kastede øksen fra sig, fordi han ville have højre hånd fri til at dække øjnene med, og at han slet ikke kunne se noget på grund af pebersprayen.

Retten finder det ikke bevist, at tiltalte forud for kastet med øksen havde gjort et udfald med øksen mod Forurettede 3.

Retten lægger efter den sammenklippede video til grund, at tiltalte havde

flyttet kniven over i højre hånd, da han løb efter Forurettede 3 på fortovet efter at have kastet øksen.

Herefter udtaler 4 nævninger og 3 dommere:

Øksen passerede Forurettede 3 i liv-eller lårhøjde i en afstand, der ikke kan fastslås med sikkerhed. På den baggrund er det ikke bevist, at tiltalte ka-stede øksen for at dræbe. Det forhold, at tiltalte flyttede kniven over i sin højre hånd, da han løb efter Forurettede 3, kan ikke føre til et andet resultat. Tiltalte frifindes derfor for forsøg på manddrab. Derimod må tiltalte have indset det som overvejende sandsynligt, at øksen kunne ramme og skade Forurettede 3. Tiltalte er derfor skyldig i forsøg på grov vold mod tjene-stemand i funktion, jf. straffelovens § 119, stk. 1, jf. § 245, jf. § 21.

2 nævninger udtaler:

Efter en samlet vurdering, herunder at tiltalte havde flyttet kniven over i højre hånd, da han fortsatte sit løb efter Forurettede 3 på fortovet, finder vi det bevist, at tiltalte havde forsæt til at dræbe Forurettede 3, både da han kastede øksen, og da han forfulgte Forurettede 3 med kniven i højre hånd.

Tiltalte er derfor skyldig i forsøg på manddrab, jf. straffelovens § 237, jf. § 21.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Forhold 4

Et enigt nævningeting udtaler:

Retten finder, at tiltalte ved på offentligt sted at have besiddet og anvendt en kniv med en klingelængde over 7 cm og en økse under de omstændigheder, som er beskrevet under forhold 1-3, har overtrådt våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 4, stk. 1, og våbenbekendtgørelsens § 44, stk. 1, jf. § 15, stk. 1, nr. 9 under særlig skærpende omstændigheder, jf. straffelovens § 192 a, stk. 2. Tiltalte er derfor skyldig i tiltalen.

Herefter bestemmes:

Tiltalte er skyldig i den rejste tiltale med den begrænsning, at han i forhold 3 alene er skyldig i forsøg på grov vold mod tjene-stemand i funktion, jf. straffelovens § 119, stk. 1, jf. § 245, jf. § 21.

Sanktionsspørgsmålet

Personlige oplysninger

Tiltalte har været mentalundersøgt. Den retspsykiatriske erklæring af 18. marts 2010 konkluderer

"Observanden er herefter ikke sindssyg og kan ej heller antages at have været sindssyg på tidspunktet for de påsigtede forhold. Han er normalt begavet og lider ikke af epilepsi eller anden form for organisk hjernelidelse.

Observanden har pga. krigsureligheder i sit hjemland Somalia været adskilt fra sin mor fra ca. 5 til 14 års alderen. Han har antageligt haft en tryk opvækst hos en slægtning sammen med sin storesøster. Han blev familiesammenført med sin mor i Danmark som 14-årig. Observanden har haft en upåfaldende ungdom og har aldrig haft kontakt til det psykiatriske behandlingssystem og har altid været i beskæftigelse, fraset når han har været bortrejst til Somalia.

Observanden har aldrig misbrugt euforiserende stoffer.

Ved aktuelle undersøgelser findes observanden i det væsentligste personlighedsmæssigt upåfaldende. Han er præget af en stærk religiøs overbevisning, men fremstår ikke på nogen måde impulsiv, udadprojicerende eller selvovervurderende.

Observanden findes herefter hverken omfattet af straffelovens § 16 eller § 69."

Til brug for udvisningspåstanden har sagen været forelagt udlændingesservice, der i erklæring af 14. juni 2010 udtaler:

".....

Opholdsgrundlag og længde

Den 30. august 1996 søgte Tiltalte, via Den Danske Ambassade i Nairobi, om opholdstilladelse under henvisning til sin herboende moder. Tiltalte fik den 16. juni 1997 opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold efter udlændingelovens dagældende § 9, stk. 1, nr. 3. Denne tilladelse er den 10. juni 2000 meddelt tidsubegrænset.

Længden af Tiltaltes lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 23. september 1997, hvor pågældende blev tilmeldt folkeregisteret, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 1.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 5, medregnes den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse, eller har udstået frihedsstraf, eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, ikke i perioden beregnet efter udlændingelovens § 27, stk. 1.

Tiltalte har således -når den i udlændingelovens § 27, stk. 5 nævnte periode fratrækkes - haft lovligt ophold i Danmark i ca. 12 år og 3 måneder.

.....

§ 26-forhold

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt de i udlændingelovens § 26, stk. 1 nævnte forhold kan antages at gøre en beslutning om udvisning særlig belastende for Tiltalte, skal Udlændingesservice bemærke følgende:

Ad § 26, stk. 1, nr. 1

Pågældende har oplyst, at han indrejste i Danmark i foråret 1996 og at han på det tidspunkt var knap 14 år gammel.

Pågældende har oplyst, at han begyndte i skolen i slutningen af 1997 og at han i 2000 startede i 9. klasse og bestod sin afgangseksamen og taler og skriver næsten fejlfri dansk.

Pågældende har oplyst, at han derefter og frem til 2003 læste til IT-supporter på Skole 2, men at han havde svært ved at finde en praktikplads og begyndte derfor at arbejde på forskellige netcaféer for at tjene penge.

Pågældende har oplyst, at han senest og frem til september 2009 har arbejdet som pædagogmedhjælper hos Dansk Røde Kors på vikarbasis.

Ad § 26, stk. 1, nr. 2

Pågældende har oplyst, at han er 28 år gammel og har, bortset fra gener i hånd og skulder efter skudepisoden, ingen helbredsmæssige problemer.

Ad § 26, stk. 1, nr. 3

Pågældende har oplyst, at han blev muslimsk gift med en herboende kvinde i april 2004. Pågældende og hans kone har fire fællesbørn, født i 2005, 2006, 2007 og 2010.

Pågældende har oplyst, at hans moder og to søstre ligeledes bor i Danmark, og at han derudover har en del familiemedlemmer i Danmark, som han føler sit tæt knyttet til.

Pågældende har oplyst, at han har mange venner i Ålborg, primært gennem fodbolden.

Ad § 26, stk. 1, nr. 4

En udvisning af den pågældende vil ikke have nogen opholdsmæssige konsekvenser for herboende personer.

Ad § 26, stk. 1, nr. 5

Pågældende har oplyst, at hans moster og nogle fætre bor i Somalia, men at han udoover telefonisk kontakt i ny og næ, ikke har nærmere kontakt med dem.

Pågældende har oplyst, at han har været på ferie i Somalia og Kenya 3 gange siden han er kommet til Danmark. Pågældende oplyser, at ferienes samlede varighed var omkring 7 måneder og at to af rejserne foregik i sommerhalvåret 2006 og den sene-este sommeren 2009.

Ad § 26, stk. 1, nr. 6

Særligt vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der er risiko for, at Tiltalte uden for de i udlændingelovens § 7, stk. 1 og 2 (asylbegrundende forhold), nævnte tilfælde vil lide overlast i det land, hvor han efter udvisningen kan ventes at tage ophold, skal Udlændingesservice bemærke, at det fremgår af den se-neste fact-finding mission af 14.-27. marts 2007, at en international organisation har forklaret, at dobbeltstraf i Somalia ikke vil finde sted uden en fungerende regering.

En anden international organisation har endvidere forklaret, at der er 3 retssystemer i Somalia - Sharia-lov, traditionel lov og verdslig lov. I det sydlige og centrale Somalia er der ikke et verdsligt retssystem, og uden en fungerende regering vil der ikke være risiko for dobbeltstraf i disse områder.

I henhold til sagens oplysninger, har pågældendes moder tidligere oplyst, at hun boede i Mogadisho og derefter flygtede til Kismayo, hvorfor pågældende må forventes, i tilfælde af udvisning, tage ophold i en af de to nævnte byer beliggende i henholdsvis centrale og sydlige del af Somalia.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter § 22, nr. 4-8, medmindre de i stk. 1 nævnte forhold taler afgørende derimod.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af 10-12 års varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 1, nævnte hensyn, kan Udlændingesservice tiltræde anklagemyndighedens indstilling om udvisningsspørgsmålet.

Det følger af udlændingelovens § 32, stk. 1, at der til en udvisning skal knyttes et indrejseforbud, og at indrejseforbuddet fastsættes således, at det regnes fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen.

Fastsættelsen af indrejseforbuddets længde fremgår af udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 1-5.

Det bemærkes, at efter udlændingelovens § 32, stk. 3 meddeles indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 22, nr. 4-8, eller for udlændinge, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, dog altid for mindst 6 år.
....."

Der er afgivet 10 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 9 år og 2 stemmer for fængsel i 8 år.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Tiltalte er blandt andet kendt skyldig i forsøg på terror ved at have forsøgt at dræbe Forurettede 1, hvilket skal tillægges betydelig vægt i skærpende retning. Der er endvidere lagt vægt på, at tiltaltes hensigt var tæt på at blive fuldbyrdet, og at handlingen kun rettede sig mod én person.

Straffen fastsættes herefter efter straffelovens § 114, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, §

119, stk. 1, jf. § 245, stk. 1, jf. § 21, § 119, stk. 1, samt § 192a, stk. 2, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 4, stk. 1 og våbenbekendtgørelsens § 44, stk. 1, jf. § 15, stk. 1, nr. 9, til fængsel i 9 år.

Retten følger påstanden om konfiskation, jf. straffelovens § 75, stk. 2.

Tiltalte fik den 16. juni 1997 opholdstilladelse i Danmark. Tilladelsen blev den 10. juni 2000 meddelt ubegrænset. Han blev i april 2004 muslimsk gift i Danmark med en somalisk kvinde. De har sammen 4 børn, født i 2005, 2006, 2007 og 2010. Tiltaltes mor og 2 søstre bor ligeledes i Danmark.

Under hensyn til karakteren af forhold 1 finder retten ikke, at de forhold, der er nævnt i udlændingelovens § 26, stk. 1, taler afgørende mod udvisning, jf. § 26, stk. 2. Det bemærkes herved, at tiltalte vil kunne påberåbe sig beskyttelsen efter lovens § 31 før udsendelse til Somalia.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 1. januar 2010, herunder i isolation frem til den 23. februar 2010.

De juridiske dommere tager den anerkendte påstand om godtgørelse til følge som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

Tiltalte straffes med fængsel i 9 år.

Hos tiltalte konfiskeres en økse og en kniv.

Tiltalte udvises af Danmark for bestandig.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Tiltalte skal inden 14 dage betale 10.000 kr. til Forurettede 1 v/advokat Hanne Gullitz. Beløbet forrentes med procesrente fra den 19. januar 2011.

Dommer 1

Dommer 2 Dommer 3

